

YENİ
EVREDE

MÜCADELE BİRLİĞİ

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HERŞEY EMEĞİN OLACAK!

◆ 35 Yıldır
Süren
Savaş

◆ Halkların
Baharı
Yakındır

◆ Militan
Faaliyet
Dönemi

◆ 19 Aralık
Katliamını
Unutturmayacağız

◆ Sevdalarımızın
Yanında
Olacağız

◆ Ölüm
Orucu
Sürüyor

İkitelli

İkitelli

Gazi

Eskişehir

OTUZ BEŞ YILDIR SÜREN SAVAŞ

Bugün olayların arka arkaya ve üst üste gelmesi, şiddetlenmesi, yoğunlaşması ve ani toplumsal başkaldırıların ortaya çıkması karşısında şaşkınlığa düşenler, yakın tarihi süreci derinlikli olarak kavrayamayanlardır. Bütün bu gelişmeler, uzlaşmaz karşıtlık içinde olan sınıfların karşılıklı ilişkisini sürekli etkileyen ekonomik, toplumsal ve politik süreçten kaynaklanıyor. Bu da, son otuz beş yılın ya iç savaş, ya da iç savaşa yakın bir çizgi ile geçen sınıf savaşımında yansımaları bulmuştur.

Ekonomik yapıda işbirlikçi tekelliliğin oluşumuyla birlikte, halk kitlelerinin mülksüzleştirilmesi ve sefaleti de derinleşir. Tekeller, işbirlikçi sermaye ile birlikte ekonomiyi denetimi altına alır. Tekelliliğin ekonomideki egemenliği, emperyalizmin ekonomik ilhakının hızlanması ve derinleşmesiyle birlikte tepe noktaya çıkar. Tam da bu arada, halk kitlelerinin ekonomik ve toplumsal yıkımı katlanılmaz boyutlara ulaşır. Yıkıcı-öldürücü tekelliler, sermayenin artan büyümesi ve güçlenmesi, tüm ağırlığıyla emekçi kitlelerin üstüne çökmüştür. İşsizlikte ve mülksüzleşmede sınıfların görülmesi bu ekonomik gelişmenin zorunlu sonucudur. Aç, yoksul, hasta, bezgin ve düşkünlerin sayısında tam bir patlama yaşanır. Bu durumda burjuvazinin gerçek anlamda egemen olduğu söylenemez. Halk kitlelerinin bu denli toplumsal yaşamdan dışlandığı bir yerde burjuvazi egemen değildir. O ancak zorla yöntemlerle ayakta durabiliyor.

İşçi sınıfı ve halk yığınları üzerinde, bir zorbalık, bir baskı aygıtı olan devlet, daha bir yetkin duruma getirildi. 12 Mart'ta faşistleştirilen devlet, 12 Eylül'de de faşizmi kendi yapısında kurumlaştırdı. Yalnızca devlet değil, tüm burjuva politik kurumlar (sermaye partileri, üniversite yönetimleri vb.) halk üzerinde bir baskı ve saldırı aygıtı olarak biçimlendirildi. Bütün politik sistem, tüm devlet egemenlik sistemi burjuva iç savaşını sürdürmek için güçlendirildi. İster faşist darbe dönemlerinde ister diğer dönemlerde, devlet, her zaman vahşet ve dehşet aracı oldu. Halklara karşı uyguladığı terör ve katliamlar, sermayenin gücünü değil, güçsüzlüğünü gösteriyor. Burjuvazi ne egemendir, ne de yönetebiliyor; o sadece halk kitlelerine karşı savaşıyor.

Devletin devamlı güçlendirilmesi, burjuva güçlerin ittifak içinde emekçi kitlelere savaş açması, karşısındaki güçlerin, halk güçlerinin de, sermaye egemenliğine karşı sürekli savaş halinde olduğunu gösterir. Burjuvazi karşısında böyle bir güç oluşmuştur ve yıllardır savaşıyor. İç savaş biçimini alan bir sı-

nıf mücadelesi uzun zamandır sürüyor ;ama, işçi ve emekçi halk kitleleri henüz iktidara gelemedi. Sermayenin onca ekonomik ve askeri gücüne rağmen, proleter iç savaşın hala varlığını koruyor olması, emekçi sınıf hareketinin ne denli güçlü olduğunu kanıtıyor. Sınıflar mücadelesi eğer uzun bir dönem, iç savaş ya da ona yakın bir düzeyde seyrediyorsa, bu savaşım belli bir noktada sızrama yapar. Ne kapitalist güçler böylesi bir ortamda yollarına devam edebilirler, ne de halk yığınları mevcut şartlarda yaşamını sürdürebilecek durumdadırlar. Bu durumda her iki taraf da, sınıf savaşımını kendi yararına köklü olarak çevirmek için sık sık sonuç alıcı çıkışlar yapıyor. İşte bu momentte çok çetin çarpışmalar oluyor.

Ve ani gelişmeler beliriyor. Sınıflar mücadelesine basit bir evrimcilikle bakanlar, bu şiddetli çatışmaları, ani dönemleri ve sızramaları bir türlü anlayamıyorlar. Oysa ki, iki karşıt güç eğer birbirinin üzerine yürüyorsa, kıyasıya bir çarpışmaya girmişse, bu savaş her ikisi için de bir varlık-yokluk sorunu olmuşsa, o zaman durum her an değişebilir.

Sınıf mücadelesinin bu derece şiddetli olduğu, devrimci durumun ortaya çıktığı bir süreçte tarih, yoğun-tarihtir. Yoğun-tarihi (bunun sonucu olarak aynı zamanda kısa tarihi) yalnızca politik olaylarla sınırlı görenler var. Halbuki, yoğun tarih daha bütünlüklü bir ekonomik, toplumsal ve politik süreci kapsar. Politik olanın, toplumsal yanısı var, onun da ekonomik temeli var. Ekonomik yaşamda kapitalistlerle işçiler arasındaki uzlaşmaz çelişki ve karşıtlık, yansısını sınıf mücadelesinde, politik çatışmalarda bulur. Kapitalist ekonominin yoğun gelişimi, zorunlu olarak sınıf savaşımının da yoğunluğunu getirir. Türkiye'de işbirlikçi tekelliliğin gelişimi ve emperyalizmin ekonomik ilhakını sonuna kadar götürme eğilimi, kapitalistlerle emekçi sınıfların politik çatışmasının temelini oluşturur. Tekelliler kapitalizmin ilerlemesiyle birlikte artı-değer sömürüsü de artar, bunun sonucu halk kitlelerinin sefaleti derinleşir; öte yandan başkaldırıları da yaygınlaşır, iç savaş süreklilik kazanır. Burada tarih artık yalnızca yoğun-tarih değil, yoğun-devrimci tarihtir. Emekçi kitlelerin devrimcileşmesi ve devrime yönelişi toplumsal bir olgu olmuştur. Faşist darbe dönemlerinde bile, halk yığınları devrim yolundan vazgeçmemiştir. Ağır baskı koşullarında kitle eylemlerinde belirgin bir düşüş olmuşsa da, bu , kitlelerin devrimden uzaklaştığı anlamına gelmez. Emekçiler ağır faşist terör altında ve işten atılma tehdidi karşısında, her zaman sokağa çıkmayabilirler. Ama, düşünce olarak, duygu olarak, bilinç olarak devrimden yana olmayı korurlar. Bu sırada emekçilerin öfkesi, özlemleri ve istemleri birikir ve sonra birden patlar ve tüm bu sosyal atomlaşma, tüm bu devrimci enerji patlar ve açığa çıkar. Türkiye ve Kürdistan'da bu patlama, bu sızrama noktaları sık sık yaşanır. Bu süreci bütünlüklü, tüm karmaşıklığı içinde ve derinlikli gözlemleyemeyenlerin akli bu patlamalar karşısında hep şaşkınlığa düşmüştür.

İşçi sınıfı hareketi daha öncesine dayanmakla birlikte, son otuz beş yıl içinde sermaye egemenliğini tehdit etme durumuna gelmiştir. Bu döneme kadar rahatça hareket edebilen burjuvazi, emekçi halk kitlelerinin yükselen mücadelesi karşısında artık

özgürce hareket edemez oldu. İşçi ve emekçi hareketinin yanında örgütlü devrimci hareket de ortaya çıkmaya başlayınca, o günden sonra kapitalist güçler kendilerini hep baskı altında hissettiler. Bu tarihten sonra attıkları her adımı ve aldıkları her kararı hesap ederken, hep devrimin baskısı altında oldular. Devrimi önleme onlar için esas sorundu. Bütün hareket biçimlerini devrimi engelleme amacı üzerine oturtular. Tüm politik sistem, yasalar vb. buna göre düzenlendi. Bütün düzen güçleri anti-proleter ve anti-komünist temelde harekete geçirildi; öteden beri varolan bu temel iyice güçlendirildi. Burjuva “vatandaş” işçi sınıfı hareketine, onun devrimci güçlerine, komünizme karşı, devletin yanında aktif olarak yeralan, militarize edilmiş insan demekti. İnsanlar baskı altına alındı, düzene karşı hareket eden her şeye ateş açıldı. Kapitalist dü-

zenin korunması, devrimin önlenmesine bağlıydı. O güne kadar sürdürülen yöntemlerle bunu başaramadığı için faşist darbelere başvurdu. Ama bir daha eskisi gibi serbest olamadı.

Burjuva terörün en kudurgan olduğu dönemlerde dahi devrimci mücadelenin varlığını koruması ve kesintisizliği, sermaye güçlerinin tüm planlarını boşa çıkarmıştır. Devrimci güçler en ağır baskı koşullarında ve çok büyük kayıp vermelerine rağmen eylemlerine ve örgütlenmelerine devam ettiler. Faşist terörün orta yerinde mücadele etmeleri, her bakımdan çelikleşmelerini sağladı. Sınıf savaşımının her aşamasında yer alan ve devrimci işçi sınıfı hareketini temsil eden devrimci marksist-leninist güçler, mücadele biçimleri konusunda da büyük bir zenginliğe dayanıyorlar. Bu da, komünistlere her türlü mücadele biçimini karşılayabilme yeteneği kazandırmıştır. Burjuvazi, bu denli mücadele ve örgütlenme yeteneğine sahip olan komünist güçler karşısında başarılı olamaz. Teori ve politika alanında iyi donanıma sahip olan proletaryanın devrimci sınıf partisi daha ileriye gitmek ve amacına ulaşmak için gereken nitelikleri içinde taşıyor. Buna dayanarak, proletaryanın zaferi kaçınılmazdır, diyoruz.

Tekelci sermaye doksanlı yıllardan itibaren, devrimci güçleri etkisizleştirmek için bütünlüklü yeni bir politika izlemeye başladı: Faşist terörün yanında, politik çevirme hareketi. Devrimi ezmeye yönelik bu politik plan ana hatlarıyla, burjuva politik sisteme adapte olacak olan –çoktan kendini buna hazırlamış olan- sosyalistlere bir kanal açmak, ancak bunu reddedip devrimci mücadele çizgisinde ısrar edenleri ise en ağır biçimde yendiğiye uğratmak için faşist devlet terörünü tırmandırmak, biç-

Devrimci mücadelenin güçlenmesi, devrimci durumun olgunlaşması ve iç savaşın şiddetlenmesi karşısında burjuvazi varlığını tehlikede görmeye başladı. Tam da böyle bir süreçte AB devreye girdi. Türkiye, devrimin baskısından kurtulmak için AB’yi bir can simidi, bir kurtarıcı olarak gördü.

Türkiye ve Kürdistan devrimini ancak daha güçlü bir hegemonya ile, AB ile baskı altına alabileceğini ve ezeceğini düşünüyorlardı. AB, işbirlikçi tekelci sermayenin planını daha geniş bir düzlemde ele aldı. Bir taraftan küçük-burjuva sol güçleri kendine bağlarken, diğer taraftan 19 Aralık zindan katliamlarında olduğu gibi devrimci hareketi yok etmeyi hedefledi. İlk önceleri AB’nin nasıl bir tehlike oluşturduğu anlaşılmadı; oysa AB süreci işçi sınıfı ve halk hareketine karşı yöneltilmiş en geniş kapsamlı bir saldırıdır.

Tam da böyle bir süreçte AB devreye girdi. Türkiye, devrimin baskısından kurtulmak için AB’yi bir can simidi, bir kurtarıcı olarak gördü. Türkiye ve Kürdistan devrimini ancak daha güçlü bir hegemonya ile, AB ile baskı altına alabileceğini ve ezeceğini düşünüyorlardı. AB, işbirlikçi tekelci sermayenin planını daha geniş bir düzlemde ele aldı. Bir taraftan küçük-burjuva sol güçleri kendine bağlarken, diğer taraftan 19 Aralık zindan katliamlarında olduğu gibi devrimci hareketi yok etmeyi hedefledi. İlk önceleri AB’nin nasıl bir tehlike oluşturduğu anlaşılmadı; oysa AB süreci işçi sınıfı ve halk hareketine karşı yöneltilmiş en geniş kapsamlı bir saldırıdır. Ama, işbirlikçi burjuva güçlerin AB ile birlikte başlattıkları bu saldırı da sonuç getirmedi; devrim şimdi daha bir güçlü.

Devrim, kendisini yaratan koşullar ortadan kalkmadıkça, hep gündemde olacaktır. Ekonomik ve toplumsal koşullar özellikle doksanlı yıllardan itibaren devrim için en olgun düzeyine ulaştı. Emperyalizm, ekonomik ilhakı derinleştirme politikasını uygulamasıyla birlikte kapitalizmin iç çelişkilerini olgunlaştırdı. Devrim bu şartlar içinde bir zorunluluk haline geldi.

İşçilerin, emekçi halkın ve Kürt halkının devlet güçleriyle çatışmaları ve ayaklanmaları günlük olgulardır. Bu olgu karşısında burjuvaların karşı-girişimleri sonuç vermiyor. Kitleler devrime yöneliyorlar, sola kayıyorlar. İnsanlığın geleceğini belirleyen bir güç olan işçi sınıfı, halk kitlelerine önderlik ederek, sınıfsal konumuna uygun davranmış olacaktır. İktidarın ele geçirilmesi işçi sınıfı için ‘büyük amaç’a ulaşmanın ilk koşulu olacaktır.

mindeydi. Plan kısmen hayata geçti. Burjuva düzene dönmek isteyenler, açılan kanaldan yürüdüler. Sosyal-reformistler bunu yaparken, genel olarak devrimci hareketin yenileceğini düşünüyordular. Fakat böyle olmadı; devrimci mücadele, onların dışında güçlenerek devam etti. Burjuva planın diğer cephesi da başarılı olamadı. Devrimcilere yönelen ağır terör devrimci hareketi ortadan kaldıramadı. Bu dönemde Kürdistan Ulusal Hareketi ve genel olarak komünist hareket en güçlü çıkışını gerçekleştirdi. Proletaryanın devrimci sınıf partisi, Leninist Parti’nin yükselişi kendi başına devrimci bir olaydı. Birleşik devrimin bugün ulaştığı düzey, sermayenin politikasının boşa çıktığını göstermeye yeter.

Devrimci mücadelenin güçlenmesi, devrimci durumun olgunlaşması ve iç savaşın şiddetlenmesi karşısında burjuvazi varlığını tehlikede görmeye başladı.

C.DAĞLI

HALKLARIN BAHARI YAKINDIR

“Gel günlerim, gel de dol” diyordu şair Enver Gökçe, tel örgülerin arkasından. Saat saat dolan mahpushane günleri gibi, devrimin günleri de doluyor. Kocaman bir su havzası olan devrim, bazen küçük derelerden beslenip, durgun sularında tortularını dibe bırakıyor; bazen de, tıpkı Şemdinli de olduğu gibi, köpüren dev dalgalar gibi, önündeki barajı zorlayarak çağılıyor, taşıyor.

Şemdinli’de başlayan eylemler zinciri, devrime ve iç savaşa yeni bir ivme katmıştır. Aylardır bölgede resmi görevle bombalar patlatılanlar, halk tarafından “suç üstü” yakalandı, ve “adalete” değil, bizzat o görevi verenlere teslim edildi. Devrim açısından, gelişen olayların hukuki boyutunun bir önemi yok. Halk ne adalet-yargı kavramlarının pişkin ikiyüzlülüğüne aldanyor, ne de kendisini tehdit eden namluların karşısında geriliyor. Şemdinli, örülmek istenen korku duvarını tek hamlede yıktı; hükmünü sokakta verdi; verdiği hükmün infazını da sokakta vereceğini gösterdi. Üstelik F-16’ların ve panzerlerin gölgesinde. Bir halkın biriktirdiği acıların, günü geldiğinde onu nasıl bir cesaretle donattığını görmek isteyenler, Şemdinli’ye baksın. Baksın ve sermaye düzeninin emekçi halklara bugün çektiği büyük acıların, devrimin sarnıcını nasıl büyük bir hızla doldurduğunu görsün.

Recep Tayyip Erdoğan’ın Ağustos ayındaki Diyarbakır gezisinde görüldü ki; sermaye partilerinin Kürt halkı üzerinde hiçbir hükmü yok. Şemdinli’de görüldü ki; sermayenin silahlarının da bir hükmü yok. Silahların, namluların ucunda taşınan hâkimiyet, işte böyle, tek bir darbeye tuzla buz olur.

İşbirlikçi, tekelci sermaye açısından, Kürt halkının yenisinden denetim altına alınması, hayati bir önem taşıyor. Bu amaçla, bir yıldan uzun bir süredir, Kürt halkı içinden “cesaretli bir işbirlikçi” yaratma çabaları, emperyalistlerin yoğun desteğiyle sürüyordu. Halk, kendi yakıcı özlemlerine uzak, ama burjuvaziye yakın hiçbir politik liderin arkasından gitmeyeceğini gösterdi. Düzenin işbirlikçi arayışı fiyaskoyla sonuçlandı. Kürt halkının içinden çıkan kimi politik liderler, sermayenin belirlediği bu misyona soyundular. Ama halkın yakıcı özlemleri karşısında, sermayenin düzenlediği platformda boy gösteremediler. Aslında, hem sermaye için, hem de bu söz konusu politik liderler için uzlaşmanın gerekliliği ortadaydı. Fakat, her iki kesim de, uzlaşılacak platformu farklı tarif ettikleri için, istenilen birleşme gerçekleşemedi. Derken, Şemdinli olay-

ları patlak verdi. Sermaye düzenini, a-

teşlerle çevrili bu araftan, sırat köprüsünden geçirme görevini, DTP üstlendi. Burjuvazi, ne sözleriyle ne de silahlarıyla Kürt halkının büyüyen öfkesini bastıramadı ama onun yerine DTP, tam da burjuvazinin en çok ihtiyaç duyduğu zamanda, bu öfkeyi sakinleştirdi. Yani, Şemdinli olayları, bir açıdan, DTP’nin sınanması oldu. DTP, hiç olmazsa bu önemli kriz anında, burjuvaziden geçerli not aldı. Şimdi DTP, Kürt halkının öfkesini denetleyebildiğini, kontrol edebildiğini gösterdiği bu ortamda, uzlaşma için yeni bir platform tanımlayabilir, burjuvaziye bunu daha rahat dayatabilir.

Hiç bir devrimin kaçınamayacağı bir kaderdir bu: Devrim yükseldiğinde, devrimin küçük adamları uzlaşma ipine sarıldıkça burjuvazinin gözünde büyük adamlar olurlar. Ta ki, kesin kopuş gerçekleşene dek. İşte o zaman devrim, şöyle seslenecek bu küçük adamlara: “İp gitti, kovada gitsin”.

Yığınlar Savaşa Girince

Az çok uzun döneme yayılan iç savaşlarda, öncülerin eylemleri, çizgisi, karakteri pek çok şeyi değiştirebilir. Ama böyle bir uzun iç savaşta, yüzbinlerin savaşa dâhil olması, hemen her şeyi altüst eder, sarsar. Türkiye’de olduğu gibi, artık Kürdistan’da da devrimci yığınlar kentlere toplandılar. Bundan böyle yığınların dâhil olduğu her çatışma, kentlerin denetimini ele geçirme savaşı haline gelecektir. Şemdinli, iç savaşın bu aşamasının önemli bir sınama yeri oldu.

Korku duvarını parçalayan halk, bizzat burjuvazinin ona sunduğu avantajı, bir resmi görevliyi suçüstü yakalama avantajını sonuna dek kullandı. Şemdinli ve Yüksekova gibi, en yoğun askeri varlığın bulunduğu yerleri, kısa süreliğine de olsa ele geçirdi, sokaklara hâkim oldu. Bir generalin, Radikal’dan Murat YETKİN eliyle açıkladığı düşünceleri, bu yeni durumun düzeni ne denli korkuttuğuna da ışık tutuyor. Söz konusu general, geçmiş dönemlerde savaşın, yalnızca dağlarda sürdüğünü, kentlerde ise ilk kez bu denli yaygın biçimde geniş kitlelerin savaşın içine çekildiğine işaret ediyor. İşte, burjuvazinin karşı karşıya olduğu büyük açmaz: Ya bu kitlelerin üzerine giderek yeni yığın eylemlerini tetikleyecektir, ya da geri çekilerek kentlerin denetimini devrime terk edecektir. General

nemeyecek kadar topluma kök salmıştır. Ne toplumu ne de devrimi, burjuva yasalar ve kurumlar aracılığıyla denetlemenin olanağı var. Bu durumda burjuvazi ne yapacak? Cennetini, yasallık içinde emeğe devredecek hali yok ya! Sermaye dünyası, emek dünyasına karşı adeta bir “yeraltı savaşı” veriyor. Bu güne kadar burjuvazinin kanlı savaşlarına meşruiyet kazandıran ne varsa, -yasal düzeni korumak, ulusal varlık, şeref, adanmış kahramanlar söylemleri-, hepsi bu ateşin içinde, önce toprağa gömülüyor, sonra da orada çürümeye terk ediliyor.

Ama ah zavallı budala burjuva! Devrim sözünü hatırlamakta güçlük çeken kitlelerle dolu Amerika ve Avrupa’da, belki bu “asimetrik savaş” yöntemi, bir süreliğine işe yarar. 35 yıldır devrimci birikimin ve ateşin hiç sönmediği bu topraklarda bu yöntemler, olsa olsa, yeni Şemdinli’ler doğurur. Daha düne kadar kendinden emin, burnundan kıl aldırılmaz saygıdeğer burjuvaların, biranda nasıl bir korku içine düştüklerini

“Şemdinli’de daha ileri gidemezdik” diyor. Devrim burjuvaziyi sıtmayla kolera arasında seçim yapmaya zorluyor.

Salt askeri açıdan düşünüldüğünde bile, adı M. Yetkin’de saklı generalin sözleri, savaşta dengelerin nasıl alt üst olduğuna kanıttır. Ulusal hareket, savunma alanları stratejisiyle savaşta dağlara sıkıştırdı. Burjuvazinin işini rahatlatan bir strateji oldu bu. Kent, lojistik destekten öte, bir moral depolama yeri oldu. Uzun iç savaşlarda moral dengenin önemini tartışmak gereksiz. Dağlara operasyona gidenler için kent, içinde ailelerinin onları beklediği lojmanlarıyla, ışıklı tabelalı eğlenceli gazinolarıyla bir moral depolama merkeziydi. Şimdi den sonra buralarda burjuvazinin silahlı güçleri, kendilerini nasıl güvencede hissedecek? Burjuva iç savaşın önemli moral kaynaklarından biri kuruyor.

11 Eylül Yöntemleri...

Kitleler burjuvazinin denetiminden kaçtıkça, sermaye dünyası savaşını provokasyonlar ve dehşet üzerine kurguluyor. Bunun en belirgin örneğini 11 Eylül’de görmüştük. ABD’nin öncülük ettiği bu yeni “asimetrik savaş”, eskiden bu yana kullanılan karşı-devrimci yöntemlerin çok daha etkili kullanımından ibaret. Aynı yöntemle ABD, Irak’ta savaş yürütüyor. El-Kaide adına patlatılan bombalar, burjuvazinin denetimi dışına çıkmış kitlelerin zihinlerini karmakarışık etmeyi amaçlıyor. Yaratılan dehşetin baskısı ve karmakarışık edilen zihinler, hiç olmazsa bir süre daha burjuvaziye ayakta kalma şansı veriyor. Bu sayede emekçi halkların mücadelesinin amaçları karartılıyor, etkisi köreltiliyor. Küresel iç savaşta burjuvazinin bu en temel taktiği, elbette bu topraklarda da uygulama alanı buluyor. Şemdinli, malumun ifşaataı oldu sadece.

Devrim yeryüzüne doğru yükseldikçe, yayılıp kitleler içinde kabul gördükçe, burjuvazi yeraltına çekiliyor. Yasallık artık burjuvaziye dar geliyor. Devrim, hiç bir yasayla engelle-

görmek, gerçekten de keyifli oluyor. Bakın, Şemdinli’de yenen tokadın ardından, bürokrasiden gazeteciliğe geçmiş meslek erbabı temsilcisi Gündüz Aktan, Radikal’de, bu panik halini nasıl da özetleyivermiş:

“PKK ile mücadele de, AB’deki bazı çevrelerle fikir birliği içinde hareket eden liberal aydın kesimin, korkunç tarihi vebaline rağmen, Türk milliyetçiliğini kendi kimliklerine benzer bir tahribata uğratması ve Kemalizm’i çağdışı olarak eleştirmeleri ülke bütünlüğü için yapılacak mücadelenin arkasındaki moral gücü yıpratmışa benziyor. Kürt asıllı politikacıların ülkeye sadakati de sanki azalıyor. Bu şartlar altında felaket niteliğinde bir çözüm ihtimali giderek gerçeklik kazanıyor.” Deneyimli burjuva, kimi suçlayacağını şaşırılmış ve ertesi gün içinde bulunduğu ruh durumunu açıklıyor, *“Rejim bunalmı bile yetersiz bir deyim oluyor. Tehlike cumhuriyetin bekâsıyla ilgili. Ulusal kaderimizi açıkça tartışmalıyız.”* Anlaşıyor ki, çözülme öyle bir düzeye ulaşmıştır ki, burjuvazi, değil yeni Kürt işbirlikçiler yaratmak, eskilerini de kaybediyor.

Bu, devrimin büyük dalgalarının, en üsttekileri bile nasıl sarstığını, kafalarını karıştırdığını, ideolojik harcın artık barajı bir arada tutmayı başaramadığını gösteriyor. Sistem, öteden beri emekçiler gözünde politik bir çözülme yaşamıştı. Şimdi sıra, ideolojik çözülmede.

İşbirlikçi tekelci burjuvazinin, yaşanan bu ideolojik çözülme, savaş alanında karşılaştığı açmaza karşı, kalelerini tahkim etmek için daha pervasız davranacağı, ama buna rağmen, çözülme eğilimini tersine döndüremeyeceği açıktır.

Burjuva dünyası, böylesine darmadağın olurken, Şemdinli olaylarının gölgesinde kalan Telekom ve TÜPRAŞ işçilerinin eylemleri, halkların mücadele birliğinin eylem içinde binlerce yolla kurulduğuna işaret ediyor. Düzen çözülürken, emekçiler eylemde birleşiyor.

HEPİMİZ BİRER SEVDAYIZ

İstiklal Caddesi'nde Rumeli Han önünde toplanan Taksim Ayışığı Sanat Merkezi, İkitelli Ekin Sanat Merkezi, Gazi Ayışığı Ekin Sanat Merkezi, Sarıgazi Ekin Sanat Merkezi üyeleri, başlatılan kampanyanın sloganı olan "Hepimiz Birer Sevdayız" şiarıyla Galatasaray Lisesi'ne doğru yürüyüşe geçtiler. "Tecavüzler, Baskılar Bizi Yıldırılmaz", "Devrimci Sanat Engellenemez", "Hepimiz Birer Sevdayız", "Sevdalarımız Yalnız Değildir", "Umudumuz Kavgada Kavgamız Sanatımızla" pankartları açarak ve "Çav Bella"yı söyleyerek Galatasaray Lisesi önüne gelen kitleyi Çevik Kuvvet polisleri bekliyordu.

"İlan ediyoruz, yapılan hiçbir işkence bu varoluşa zarar veremez... Bizi devrimci sanatımızdan uzaklaştıramaz..." diyerek basın açıklaması metni okunmaya başlandı "Biz de Sevdamızla birlikte ilan ediyoruz, 'devrimci sanatımızı yapmaya devam edeceğiz'. 20 yıla yakındır 'Umudumuz Kavgada Kavgamız Sanatımızla' diyerek sanat alanındaki mücadelemizi sürdürüyoruz. İşçi-emekçi halkların özgürlük mücadelesi, bizim de mücadelemiz, grev alanları, mitingler, zindan direnişleri bizim de kavga alanlarımız oldu. Bundan sonra da olmaya devam edecek. İnsanlık özgürleşene kadar şirlerimiz, marşlarımız, danslarımızla kavganın en önünde olacağız. Arkadaşımız, yoldaşımız Sevdamıza yapılan bu saldırı, bizi yolumuzdan alıkoymak bir yana, köhne, çürümüş kapitalist sisteme duyduğumuz kin ve öfkeye bir neden daha eklemiştir." denildi.

Sık sık "Hepimiz Birer Sevdayız", "Aysun'dan Sevda'ya Devrimci Sanat Engellenemez", "Baskılar İşkenceler Bizi Yıldırılmaz", "Umudumuz Kavgada Kavgamız Sanatımızla", "Tecavüzler, Baskılar Bizi Yıldırılmaz" sloganları atıldı.

Yaşadıklarını bu defa tüm basının, kameraların ve polislerin önünde anlatan Sevda AYDIN, hislerini bir defa daha haykırdı. Sevda, "Bu saldırı benim şahsımda tüm kadınların devrimci kişiliğine yöneliktir. Amaçları ruhumuzu parçalamak ve bizi özgürlük mücadelesinden uzaklaştırmak. Bilmiyorlar ki bizim için namus, onur, erdem iki bacak arasında değil, ideallerimize sıkı sıkıya bağlanmadadır. Kurşunun vücuda değmesi ne ise; düşman teninin vücuda değmesi odur... Bu bir savaş... Onur bizim beynimizdedir... Onu ise asla ele geçiremeyecekler.. Benim şahsımda tüm kadınlara ve topluma yapılan bu işgenc saldırıyı lanetliyorum, devrimci sanatımı sonuna kadar yürüteceğime söz veriyorum" dedi.

Etkinlik, Emeğe Ezgi Müzik Grubu'nun verdiği kısa bir dinletiyile sona erdi.

Sanat merkezlerinin ortak düzenlediği bu etkinliğe, Yapı Sanat Merkezi, ESP, EHP ve Devrimci Hareket de katılarak destek verdi.

Mücadele Birliği Platformu

Onur bizim beynimizdedir... Onu asla ele geçiremeyecekler...

BASINA VE KAMOYUNA

Ben yaklaşık 1 yıldır "Umudumuz Kavgada Kavgamız Sanatımızla" diyen, İkitelli EKİN SANAT MERKEZİ'nde çalışma sürdürüyorum. Sanatın değiştireci dönüştürücü gücüne inanan ben, insanlığın ileriye doğru yaptığı yürüyüşte sanat cephesinde yer alıyorum. Benim şahsımda hepimize yapılan bu saldırının altında yatan neden, bizleri işçi ve emekçi halkların özgürlük mücadelesinden uzaklaştırmaktır. Burjuva değer yargılarını parçalayan çalışmalarımızdır yok etmeye çalıştıkları...

Neden bugün oldu bu saldırı denilebilir... Nedeni, Şemdinli olaylarına ve devletin Kürt-Türk halklarını birbirine düşürme çabalarına karşı yapmış olduğumuz "Emekçi Halklar Buluşuyor" gecesine dönük bir saldırıydı. 10 Aralık Cumartesi akşamı Bayramtepe yapılan gecenin tertip komitesi başkanı ve sunucusu olarak benim hedef alınmam da tesadüf değildi. Taksim Ayışığı Sanat Merkezi, Gazi Ayışığı Sanat Merkezi, İkitelli Ekin Sanat Merkezi sivil polislerce basıldı. Bu baskın sonucunda İkitelli Ekin Sanat Merkezi çalışanı bir arkadaşımızı gözaltına alınmıştır.

Ben de 12 Aralık günü yani gecedan iki gün sonra kaçırılıp tecavüz işkencesine uğradım. Olay günü, YÖK protestosunda tutuklanan ağabeyimin duruşma gününü öğrenmek için, avukatıyla görüşmeye Aksaray'a bürosuna gitmişim. Daha sonra İkitelli'ye gitmek için Yusufpaşa durağında otobüs beklerken yanıma yaklaşan biri, "Sevda sen misin? Bir bakar mısın?" diye sordu. Ne olduğunu anlayabilmek için ona doğru yaklaştım ve o esnada önümüzde duran beyaz renkli Renault tipi bir

araca zorla bindirildim. Bindirilme esnasında bir kadının 'kızı kaçırıyorsunuz kız' diye bağırıldığını duydum. Daha tam olarak bindirilmeden araba hızla hareket etti. Arabanın içinde yaklaşık bir dakika arbeye yaşandı. Kafama siyah çuval gibi bir şey geçirdiler. En son bana seslenen kişinin "ver şunu, ver" dediğini duydum. Daha sonra bayılmışım. Üzerime su serpilerek uyandırıldığımda; yerde 3-4 santimlik bir süngerin üzerinde çırılçıklaktım. Ellerimle kendimi yokladım. Bacak aralarımdaya yapışkan bir sıvı vardı. Yüzüm hala kapalıydı. Kaçırılırken bana seslenen kişi konuşuyordu sürekli. Bana seslenen kişi devamlı hakaret ve tehdit yağırdırıyordu. "hadi şimdi git yap devrimci sanatını Ekin Sanat'ta, hepimizi böyle yapacağız" diyerek cinsel içerikli küfürler yağırdırıyordu. Daha sonra alaycı bir şekilde elime tek tek elbiselerimi verdiler. Yaklaşık 20 dakika süren kaba dayaktan sonra arabaya bindirdiler. Arabanın bulunduğu yer garaj veya buna benzer kapalı bir alandı. Beni tuttukları yer ise küçük dar bir bölme gibiydi. Araba hareket ettikten yaklaşık yarım saat sonra arabadan

tekme tokat dışarı atıldım. Kendime geldiğimde kafamdaki "çuvalı" çıkarıp attım. Daha sonra nerede olduğumu anlamaya çalıştım. İndirildiğim yer Yenibosna Çobançeşme durağının yakınları idi. Saate baktığımda 21. 30 civarıydı. Olayın şokuyla İkitelli Ekin Sanat Merkezi ne kadar 3-4 saat yürüdüm.

Ertesi günün akşamı (13 Aralık) olayı arkadaşlarıma anlattım ve daha sonra avukatla görüşerek önce Şehremini Polis Karakolu'na başvurduk. Onlar da bizi olayın bittiği yer olan Yenibosna 75. Yıl Karakolu'na gönderdi. Bizim işlemlerimizi bilinçli olarak uzattılar. Saat sabaha karşı 03.00'e kadar uğraşmamıza rağmen adli tıp işlemlerimizi geciktirdiler. Olayın aciliyetini ve zamanın önemini bildiklerinden dolayı bizi geciktirdiçe geciktirdiler. Ancak daha sonraki gün, aradan iki gün geçtikten sonra adli tıpa gidebildik.

Bu saldırı benim şahsımda tüm kadınların devrimci kişiliğine yöneliktir. Amaçları ruhumuzu parçalamak ve bizi özgürlük mücadelesinden uzaklaştırmak. Bilmiyorlar ki bizim için namus, onur, erdem iki bacak arasında değil, ideallerimize sıkı sıkıya bağlanmadadır. Kurşunun vücuda değmesi ne ise; düşman teninin vücuda değmesi odur... Bu bir savaştır... Onur bizim beynimizdedir... Onu ise asla ele geçiremeyecekler...

Benim şahsımda tüm kadınlara ve topluma yapılan bu işrenç saldırıyı lanetliyor, devrimci sanatımı sonuna kadar yürüteceğime söz veriyorum.

Sevda AYDIN
24.12.2005

NOT: Sevda AYDIN'ın 24 Aralık günü İstiklal Caddesi Galatasaray Lisesi önünde yapılan etkinlikte okuduğu basın açıklaması metnidir.

DEVİRİMCİ SANAT ENGELLENEMEZ!

20 Aralık Salı günü Gazi Mahallesi'nde Sevda Aydın için basın açıklaması yapıldı.

Saat 13.30'da Şair Abay Lisesi'nin önünde toplanan Ayışığı Ekin Sanat Merkezi emekçileri Karakol durağına kadar yolu keşip sloganlar atarak yürüdü. Yürüyüş sırasında sık sık "Baskılar Bizi Yıldırılmaz", "Devrimci Sanat Engellenemez", "Sevda Aydın Yalnız Değildir", "Aysun'dan Sevda'ya Devrimci Sanat Engellenemez", "İnsanlık Onuru İşkenceyi Yenecek", "Emekçi kadınlar Devrimle Özgürleşecek", "İşkenceci Katiller Tecavüzcü Polisler", "Emekçi Kadınlara Kalkan Elleri Kırdık Kıracağız" sloganları atıldı. Karakol durağının önünde yapılan basın açıklamasında:

"Yıllardır ezilen, sömürülen baskı altına alınan işçilerin-e-

mekçilerin kültürünü ve sanatını üretip yaygınlaştıran bir kurumdur Ayışığı Ekin Sanat Merkezi. Boğaziçi Ekin Sanat Merkezi'nden, Genç Ekin Sanat Merkezi'ne, Ayışığı'na uzanan 16 yıllık bir mücadele tarihi. Bu öyle bir tarih ki defalarca kapatma, gözaltı, tutuklanma ve işkencelerle dolu.

Sanatçı olmak zordur bu topraklarda. Hele devrimci sanatçı olmak daha zordur. Gesam yöneticisi Aysun Bozdoğan'ın çeşitli gerekçelerle tutuklanması; daha sonra yaşanan 19 Aralık zindan katliamları ve Ölüm Oruçları. Aysun yoldaşın Ölüm Orucu eyleminde ölümsüzleşmesinden sonra bizler, Aysun'dan aldığımız bayrağı Ayışığı'nda dalgalandırmaya devam ediyoruz. Kurumlarımız polis-jandarma tarafından çeşitli bahanelerle basılıp kapatıldı. Sarıgazi Ekin Sanat Merkezi'de jandarma-belediye işbirliği tarafından mühürlenmiş sonrasında bunu protesto için yapılan basın açıklamalarında Ekin Sanat Merkezi emekçileri birçok kez gözaltına alınmıştır. En son ise 8 Aralık günü Taksim, Gazi, İktelli Ayışığı Ekin Sanat Merkezleri polis tarafından basılmış iki arkadaşımız gözaltına alınmıştır. Yıllardır işçileri-emekçileri, Kürt Halkını, devrimcileri uygulanan işkence yöntemleriyle sindirmeye çalışmıştır faşizm. 12 Aralık günü saat 16.30'da İstanbul'un en kalabalık yerinden biri olan Yusufpaşa durağından İktelli Ayışığı çalışmamız Sevda Aydın sivil polisler tarafından kaçırılmış tecavüz işkencesine uğramış baygın halde Çobançeşme'den araçtan atılmıştır. Buradan bir kez daha haykırıyoruz, bizleri hiçbir baskı, işkence, tecavüz yıldırılmaz. Sevdamıza yapılan işkence tüm devrimcilere, işçilere-emekçilere, Kürt Halkına yapılan saldırıdan bağımsız değildir ve hepimizdir. Sevda yoldaşımız devrim mücadelesine kültür sanat cephesinden katılmış bir kadın savaşçımızdır. Sevdamızı sahiplenme herkesin görevidir.

Ekin Sanat Merkezi'ne yapılan bu saldırıları nefretle kınıyor ve bu işkencenin takipçisi olacağımızı haykırıyoruz. Sermaye sınıfı ve onun koruyucuları bilmelidir ki yapılan hiçbir saldırı karlıksız kalmayacaktır" denildi ve eylem sloganlarla bitirildi.

**DEVİRİMCİ SANAT ENGELLENEMEZ!
UMUDUMUZ KAVGADA KAVGAMIZ SANATIMIZLA!**

Gazi Ayışığı Ekin Sanat Merkezi

SEVDA AYDIN'LA DAYANIŞMA ETKİNLİKLERİ DEVAM EDİYOR

23 Aralık 2005 tarihinde İzmir Kadın Platformu Sevda Aydın'la dayanışma amacıyla bir eylem gerçekleştirdi.

Saat 12.30 da eski Sümerbank önünde başlayan eylemde, "Sevda Aydın Yalnız Değildir", "Tecavüzcü Polis Hesap Verecek" yazılı dövizler açıldı. Basın açıklamasında tarih bo-

yunca mücadele eden kadınlar anılarak onların mücadelesinin önemi vurgulandı. Sömürücü sınıfların, kadınları mücadeleden uzaklaştırmak için tecavüzü özel bir işkence biçimi olarak kullandığına değinilerek, Sevda Aydın'ın yanında bulunduğu belirtildi. Ardından yürüyüşe geçilerek Konak Postanesi'ne gidildi. Burada, Sevda Aydın'la dayanışma içinde bulunduğu belirtilen kartların Sevda Aydın'a yollanmasıyla eylem son verildi.

İzmir Mücadele Birliği

SEVDA AYDIN YALNIZ DEĞİLDİR

12 Aralık günü polisin kaçırdığı Sevda AYDIN'a destek vermek için İkitelli Ekin Sanat Merkezi çalışanları, İkitelli'de Onur Market önünde "Aysun'dan Sevda'ya Devrimci Sanat Engellenemez, Ekin Sanat Merkezi" yazılı pankartla toplandılar.

"Umudumuz Kavgada Kavgamız Sanatımızla", "Devrimci Sanat Engellenemez", "Sevda Aydın Yalnız Değildir", "Katil Devlet Tecavüzcü Polis" sloganları atan Ekin Sanat Merkezi çalışanları, basın açıklamasının Cemevi önünde yapılacağını duyurarak yoğun polis ablukası altında Halkalı Caddesi Onur Market önünden ayrılarak sloganlarla Cemevi önüne yürümeye başladılar.

Yaklaşık 300 metre yürüdükten sonra arkadan gaz bombalarıyla saldıran polis, aralarında Sevda Aydın da olmak üzere 3 kişiyi gözaltına aldı. Ara sokaklara geri çekilen eylemciler, çevik kuvvetin gelişini engellemek için sokaklarda barikatlar kurdular.

Eylemciler, barikalarda, akşam saatlerinde tekrar orada olacaklarını söyleyerek tüm duyarlı insanlara katılmaları için çağrıda bulunarak eylemi bitirdiler.

Gözaltına alınan 3 kişi, akşam geç saatlerde savcılığa çıkarılarak serbest bırakıldılar.

MÜCADELE BİRLİĞİ PLATFORMU

LENİNİST MİLİSLERDEN EYLEM!

Sermaye sınıfı ve onun devletinin girdiği ekonomik ve politik kriz onu her geçen gün tarihin çöplüğüne götürüyor. Ömrünü uzatabilmek için tüm topluma saldırıyor. Gözaltılar, işkenceler, tecavüzler ve katliamlar gerçekleştirerek ayakta kalmaya çalışıyor.

Devlet, en çok toplumun öncülerine devrimcilere saldırıyor. Bu saldırılardan biri de İkitelli Ekin Sanat Merkezi çalışanı Sevda Aydın'a yapılan tecavüz saldırısıdır. Polisin yaptığı bu saldırıyı duyurmak için 25 Aralık Pazar günü İkitelli'de bir basın açıklaması gerçekleşti. Polis tahammülsüzlüğünü bir kez daha göstermiş, yapılan basın açıklamasına gaz bombalarıyla saldırmış ve üç yoldaşımızı zorla gözaltına almıştır.

Polisin gerçekleştirdiği bu saldırıları ve gözaltıları protesto etmek için akşam saatlerinde İkitelli'de bir eylem gerçekleştirdik. İkitelli Caddesi'ni trafiğe keserek İkitelli Meydanı'na akan trafiği kapattık. "Faşizme Karşı Silah Başına-Leninistler" yazılı pankartımızı açtık. "Bedel Ödedik Bedel Ödeteceğiz", "Sevda Aydın Yalnız Değildir", "Katil Devlet Tecavüzcü Polis Hesap Verecek", "Yaşasın Partimiz TKEP/Leninist", "Leninist Milis Misillemeye", "Yaşasın Devrimci Dayanışma" sloganlarını attığımız eylem boyunca yaptığımız konuşmalarla halkı bilgilendirdik. Tüm bu süre boyunca polis müdahale edemedi.

Eylemin korunmasını Silahlı Milisler yaptı. Daha sonra kurulan barikatlar, molotoflarla yakıldı, pankartımızı astık, silahlı milislerin havaya açtığı ateşle kayıpsız bir şekilde bölgeden ayrıldık. Faşizmin anladığı tek dil devrimci şiddettir.

**FAŞİZME KARŞI SİLAH BAŞINA!
SEVDA AYDIN YALNIZ DEĞİLDİR!**

Leninist Milisler/İstanbul

Not: Elimize posta yoluyla ulaşan bu yazıyı haber niteliğinden dolayı yayınlıyoruz.

İHD'DE BASIN AÇIKLAMASI

25 Aralık günü İkitelli'de düzenlenen basın açıklamasının ardından polis kitleye saldırmış ve içlerinde Sevda Aydın'ın da olduğu 3 kişiyi gözaltına almıştı. Ertesi gün, İHD'de, İkitelli Ekin Sanat Merkezi, Ayışığı Sanat Merkezi, Gazi Ayışığı Ekin Sanat Merkezi ve Sarıgazi Ekin Sanat Merkezi tarafından bir basın açıklaması düzenlendi. Sanat Merkezleri adına basın açıklamasını okuyan Fatma YILDIRIM, şunları dile getirdi:

"12 Aralık 2005 tarihinde Aksaray Yusufpaşa durağından kaçırılarak sivil polislerce tecavüz işkencesine uğrayan İkitelli Ekin Sanat Merkezi emekçisi yoldaşımız Sevda AYDIN'ın yanında olduğumuzu ve yapılan bu işkencenin karşılıksız kalma-yacağına, bu davanın peşini bırakmayacağımızı bildirmek için 25 Aralık günü İkitelli Ekin Sanat Merkezi olarak bir basın açıklaması düzenledik.

Saat 13.00 civarında İkitelli Parseller Caddesi'nde toplandık ve sloganlarla İkitelli Cemevi'ne yürümeye başladık. Yürümeye başladıktan yaklaşık 15 dakika sonra çevik kuvvet ve sivil polisler hiçbir uyarı yapmadan gaz bombalarıyla saldırdı. Saldırı esnasında 3 kişi gözaltına alındı.

Gözaltına alınan arkadaşlarımızı tekme ve tokatlarla, yerlerde sürükleyerek zorla zırhlı araçlara bindirdiler. Arkadaşlarımıza üst araması yapılırken şiddet uygulanmış ve hakaret edilmiştir. Gözaltına alındıktan sonra hastaneden giriş raporu almak için götürüldüklerinde, Bakırköy Araştırma Hastane-

si'ndeki doktorlar, arkadaşlarımızı elleri kelepçeli ve polis nezaretinde muayene etmek istemiş, bunun üzerine arkadaşlarımız muayeneyi kabul etmemiştir. Gözaltına alınanlar arasında bulunan Sevda Aydın'a savcı sözlü hakarete bulunmuştur. Basın açıklamasının sebebini bilen savcı, hastanede kelepçeli olarak muayene olmadığı için tutuklama ile tehdit etmiş ve 'sizin arkadaşlarınız size tecavüz eder, siz gelir polis yaptı diyerek suç duyurusunda bulunursunuz' diye hakaret etmiştir. Gözaltı işlemlerinin bitmiş olmasına rağmen Sevda arkadaşımız savcının keyfi işlemleri yüzünden geç bırakılmıştır. Bütün bunlardan dolayı biz, Küçükçekmece Cumhuriyet Savcılığı hakkında suç duyurusunda bulunacağız"

**SEVDALARIMIZ YALNIZ DEĞİLDİR!
HEPİMİZ BİRER SEVDAYIZ!
UMUDUMUZ KAVGADA
KAVGAMIZ SANATIMIZLA!
BASKILAR İŞKENCELER TECAVÜZLER
BİZLERİ YILDIRAMAZ!**

Baskılar, Tecavüzler Bizi YILDIRAMAZ

17 Aralık Cumartesi günü saat 14:00'de Eskişehir'de Adalar Migros'un

önünde, İstanbul İkitelli Ekin Sanat Merkezi çalışanı yoldaşımız Sevda'mıza

mayacağına ve bu saldırıların bedelinin ödeteceğini dile getirdiğimiz eylemimiz, atılan "Sevda AYDIN Yalnız Değildir", "Baskılar Tecavüzler Bizi Yıldıramaz", "Devrimci Sanat Engellenemez", "Tecavüzcü Polis Hesap Verecek", "Bedel Ödedik Bedel Ödeteceğiz", "Yaşasın Halkların Mücadele Birliği" sloganlarıyla son buldu.

yapılan faşist polis saldırısını protesto etmek üzere basın açıklaması yapmak için toplandık. Atılım, Gençlik Derneği, DEHAP ve EHP'nin de desteklediği eylemde, Sevdamıza yapılan faşist saldırının tesadüf olmadığını, Kürt Halkıyla Dayanışma Günü için yapılan etkinlikte sunucu olarak görev alan yoldaşımıza yapılan bu saldırıların bizleri yıldıra-

**SEVDA AYDIN YALNIZ
DEĞİLDİR!
BASKILAR TECAVÜZLER BİZİ
YILDIRAMAZ!**
Eskişehir Mücadele Birliği Platformu

MİLİTAN FAALİYET DÖNEMİ

Bir toplumsal devrim Türkiye ve K.Kürdistan proletaryasına tekeli kapitalist sistemin tüm pencerelerinden bakıyor. Böyle bir devrimi haber veren toplumsal olaylar öncü dalgalar halinde artık sık sık bu iki ülkenin kıyılarına vuruyor. İki büyük eylem dalgası arasındaki kısa zaman süresi de irili ufaklı yüzlerce kitle eylemiyle doluyor. Çok çeşitli biçimlerde karşımıza çıkan bu irili ufaklı sayısız eylem gözle görünmez biçimde büyük bir eylem dalgası için gerekli enerjiyi biriktiriyor.

Olayları son nedenleriyle ve birbiriyle bağlantısı içinde ele almayı beceremeyenler doğal olarak bu irili ufaklı eylemlere küçümsemeyle bakıyorlar ve büyük bir eylem dalgasıyla karşılaştıklarında ise şaşkınlığa düşüyorlar. Böyleleri, doğal olarak, büyük devrimci kitle eylemlerine hazırlıksız yakalanıyor ve olayların ardından sürükleniyorlar. Bütün gelişmelere, bütün olaylara sınıf mücadelesi penceresinden bakıp onları bu mücadele içindeki yerlerine doğru biçimde oturtamayanların bu sonda kaçınımları mümkün değildir.

En büyüğünden en küçüğüne kadar bütün devrimci kitle eylemlerini doğru okumak, sınıf savaşı içindeki yerlerini doğru saptamak gerekir. Her kitle eyleminin bir maddi temeli vardır, her eylem bir maddi temele dayanır. Maddi temeli olmayan, maddi temele dayanmayan bir kitle eylemi ya mümkün değildir ya da bir istisna olarak ortaya çıkar. Emekçi sınıflar maddi yaşamlarında köklü bir değişiklik gerçekleştirilmek istedikleri zaman sokağa çıkarlar, başka bir zaman ya da durumda değil. Kitlelerin davranış biçimine ilişkin bu gerçeği tersinden de ifade etmek mümkün: Emekçi sınıflar artık sokağa çıkmayı, eylem yapmayı günlük bir davranış haline getirmişlerse bu demektir ki maddi yaşamlarında köklü bir değişiklik istiyorlar. Emekçi sınıfların maddi yaşam koşullarında köklü değişikliğin tek anlamı top-

lumsal devrimdir. Toplumsal devrimden başka hiçbir şey emekçi sınıfların maddi yaşam koşullarını köklü biçimde değiştiremez.

Başta proletarya olmak üzere, emekçi sınıflar ve Kürt halkı uzun yıllardır sermaye sınıfı ve kapitalizmle mücadele halindedir. Bu mücadele son otuzbeş yıla yakın bir zamandır ya iç savaş ya da iç savaşa yakın biçimlerde geçmiştir. Bu uzun mücadele yılları emekçi sınıflarda ve Kürt halkında sadece pratik birikime değil ama bilinç birikimine de yol açmıştır. İktidarı ele geçirmeden, iktidar olmadan kendi yaşamsal sorunlarının köklü bir çözümünün olmadığını onlar savaşın içinde öğrenmişlerdir. Emekçi kitleler yaşamın okulunda iyi ders görmüşlerdir. Onun için, oportünistlerin, uzlaşmacıların ve sosyal reformistlerin iddialarının aksine, şimdi iktidarı istemeyen bir işçi, iktidarı istemeyen bir yoksul köylü yoktur. Kürt halkı ise özgürlük hakkını elde etmenin faşist devletin yıkılmasından, yani bir devrimden geçtiğini uzlaşmacılardan çok daha iyi anlamıştır.

Bereketli Topraklar Üzerinde

Bir devrimin gerekliliği bu kadar geniş kitleler tarafından anlaşılmışsa devrim için gerekli en önemli koşullardan biri olgunlaşmış demektir. Ancak bu gerçek, devrimci komünist partinin, devrimin zorunluluğunu, kaçınılmazlığını ve derinliğini kitlelere anlatma görevini ortadan kaldırmıyor. Buradan sadece şu sonuç çıkar ki, devrimci komünist bir faaliyet için gerçekten bereketli topraklar üzerinde bulunuyoruz. Fakat bunun dışında uyandırılması, örgütlenmesi ve harekete katılması gereken oldukça geniş bir kitle vardır.

Bu işin bir yanını oluşturuyor. İşin ikinci yanı ise şudur: geniş kitlelerin hareket halinde olması onların Leninist Parti i-

le bağ kurdukları ya da kendiliklerinden bağ kuracakları anlamına gelmiyor. Devrimci komünist bir faaliyet için toprakların gerçekten verimli olması bize sadece çalışmalarımız için uygun zemini verir, o kadar. Bunun dışındaki her şey Leninist kadroların, taraftarların, sempatanların gösterecekleri girişkenliğe, inisiyatif, yaratıcılığa ve cesarete bağlı olacaktır. Demek ki, devrimin koşullarının olgunlaşmış olması omuzlardaki yükü azaltmak bir yana, on kat, yüz kat artırır. Çok geniş emekçi kitleleri devrime hazırlamak ve bir silahlı halk ayaklanmasını örgütlemek şüphesiz son derece zor bir görevdir. Ama devrimde kitlelere öncülük görevine soyunanlar bu zor görevi başarmayı göze almış kişilerdir.

Ne yapmalı ve nerden başlamalı? Öncelikle şu gerçeğin altı çizilmeli: Devrim dönemlerinde emekçi sınıflarla, Kürt halkıyla sıkı ve sağlam bağlar kurmak, önceki dönemlerde olduğundan on kat, yüz kat fazla önem kazanır. Devrim, patlak vermek için 'öncü'sünü beklemesiz. Emekçi sınıflar, yaşam koşulları kendileri için katlanılmaz hale geldiğinde, kimseyi beklemeden toplumu altüst edecek büyük devrimci kalkışmalara girişirler. Nitekim tarihte komünist partilerin olmadığı ya da öncülük etmediği sayısız devrim ve devrimci girişim örneği vardır. Kendilerinin her yönlü hazırlıksızlığını devrimin koşullarının yokluğuna kanıt olarak gösteren oportünistlerin anlayamadığı şey de budur. Koşullar uygun hale geldikten sonra devrim kendiliğinden, hiç beklenmedik bir nedenden, beklenmedik bir anda da patlak verebilir. Tam da bu nedenle devrimci komünist bir parti hazırlıklarını çok önceden yapmış ve tamamlamış olmak zorundadır. Olayların ve kitle eylemlerinin diyalektiğini anlayamayanlar ise bu tür durumlar karşısında şaşkına dönerler. Şemdinli-Yüksekova ayaklanmaları buna örnektir.

Ancak böyle bağları önceden kurmuş bir devrimci komünist parti olaylara hazırlıksız yakalanmaz, olaylar karşısında şaşkına dönmez. Devrimin toplumsal ordusuyla sıkı ve sağlam bağlar kurmuş olmanın önemi buradan ileri gelir. Şimdi soru şudur: Böyle bağlar kurmanın koşulları var mı? Bu soruya tereddütsüz olumlu yanıt verilmelidir. Emekçi sınıfların ve Kürt halkının daha iyi bir yaşam ve özgürlük için ayağa kalktıkları bir dönemde bundan şüphe eden kimse ya iflah olmaz bir kötümserdir ya da boşboğaz bir gevezedir. Böyleleri varsa şayet, proletaryanın devrimci sınıf partisinin saflarından uzak dursun. İçinden geçmekte olduğumuz dönemin devrimci karakterini burjuva gazetelerin köşe yazarları dahi daha fazla gizleyemez hale geldiler. Yönetilenlerin eskisi gibi yönetilmek istemedikleri, yönetenlerin de eskisi gibi yönetemedikleri itiraflarına burjuva gazetelerin köşelerinde, haber yazılarında artık rastlıyoruz.

Uzun yıllardır süregelen bu durumun şimdi itiraf ediliyor olmasının önemi, bu itirafların gerçeklerin artık gizlenemeyecek derecede olgunlaşmış olduğunu göstermesidir. Böyle dönemlerde emekçi sınıflar, ezilenler devrim saflarına yığınlar halinde akın ederler. Bu, şüphe yok ki, kitlelerle bağ kurmaya çalışan devrimin militanları için büyük kolaylık anlamına gelir. Hangi emekçinin, hangi yoksul Kürt'ün kapısı çalınsa o kapıyı açan olacaktır. Burada sorun propagandada ve insanlara yaklaşımda doğru taktiklere sahip olmaktır. Propagandada nasıl bir taktik izlemeli? Engels bu soruya şu yanıtı veriyor:

'Propagandada doğru taktikler, şurada ya da burada, insanın rakibinden birkaç kişiyi ya da yerel grubu uzaklaştırıp kendi yanına çekmesi değildir, henüz harekette yer almamış büyük kitleler üzerinde çalışmaktır.' Evet, doğru taktik budur ve izlenmesi gereken yol da budur. 'Henüz harekette yer almamış büyük kitleler' her Leninistin, her militanın çevresinde binlerle var. Devrimci sınıf partisine gerekli olan da böylesi insanlardır. Çünkü, yine Engels'in sözleriyle söyleysek, insanın bizzat kendi elleriyle yetiştirip yoğurduğu tek bir birey, yanlış eğilimlerin mikrobunu, kendileriyle birlikte her zaman partiye getirecek olan oportünist on dönemden çok daha değerlidir. İşte ulaştırılması gerekenler bunlardır. Devrim ve komünizm davasına sıkı sıkıya bağlı hiç kimse 'çevremde böyle kitleler yok' diyemez.

Militanlık Her Alanda

Geçtiğimiz yıl içinde Leninist Partinin büyük bir atılım gösterdiği tartışma götürmez bir gerçektir. Büyük bir gelişmenin izini ve canlı örneğini her yerde görmek mümkün. Bütün yıl boyunca süren militanca mücadele özellikle son aylarda en üst düzeye ulaşmıştır. Yıllar boyunca büyük güçlükler ve özverilerle yaratılan devrimci öz ve militanca mücadele anlayışı şimdi devrimci kitle eylemlerinde daha etkili olmaya başlamıştır. Bir kadın yoldaşımıza polisin yaptığı aşağılık saldırıdan sonra ortaya konan militanca savaş ruhu bunun son örneği olmuştur.

Leninistlerin kitle eylemlerinde ortaya koydukları kararlılık ve gözüpекlik, polis ve jandarma dayağından bıkmış, en ufak bir zafere dahi susamış bütün devrimci çevrelere büyük bir moral kaynağı olmuştur. Leninistlerin kitle eylemlerinde kullandıkları dilin, yöntemin asıl önemi örnek ve yol açıcı olmalarıdır. Açılan yoldan başkalarının da yürümek isteyeceklerinden kuşku yoktur. Özellikle iç savaşta, savaşan güçlerin moral durumu savaşın sonucu üzerinde çoğu kez tayin edici öneme sahip oluyor ve düşman karşısında kazanılan küçük zaferler dahi çoğu zaman işte böyle bir moralin kaynağı haline geliyor. Kitlelerin devrimci ruh halleriyle uyum içinde olan eylem biçimlerinin kitleler ve devrimin diğer güçleri tarafından benimsenmesi kaçınılmazdır. Leninistlerin eylem biçimlerinin, eylemlerde ortaya koydukları kararlılık ve gözüpекliğin asıl önemi burada.

Ama Leninistler, hallerinden memnun olamayacak kadar büyük iddialara ve hedeflere sahiptir. Elde edilen başarıları ve gelinen noktayı asla küçümsemeden şu gerçeği görmek gerekiyor: Burjuva sınıf egemenliğini yıkmak üzere ayağa kalkmış ve kalkacak olan milyonlara öncülük iddiasını gerçekliğe dönüştürmek için daha alınması gereken çok uzun bir yol var. Yolun uzunluğu Leninistlerin ortaya koyacakları enerjik çalışmayla ters orantılıdır. Onun için, iddiamıza uygun davranacaksak, sadece eylemlerde değil, yaşamın her alanında, özellikle de devrimin toplumsal ordusu emekçi sınıflarla, Kürt halkıyla bağlar kurmak, onları örgütlemek, devrim hazırlamak çalışmalarında militanca davranmayı bilmeliyiz. Militanlık sadece eylem alanlarında değil, devrimci faaliyetin bütün alanlarında gösterilmelidir. Dönem militan faaliyet dönemidir.

iddiamıza uygun davranacaksak, sadece eylemlerde değil, yaşamın her alanında, özellikle de devrimin toplumsal ordusu emekçi sınıflarla, Kürt halkıyla bağlar kurmak, onları örgütlemek, devrime hazırlamak çalışmalarında militanca davranmayı bilmeliyiz. Militanlık sadece eylem alanlarında değil, devrimci faaliyetin bütün alanlarında gösterilmelidir. Dönem militan faaliyet dönemidir.

Zindanları Yıkacak ZAFERİ BİZ KAZANACAĞIZ!

ÖLÜM ORUCU SÜRÜYOR Serpil Cabadan Ölüm Orucu Eylemi'nin 193. Gününde

ZORLA MÜDAHALE İŞKENCESİ DEVAM EDİYOR!

F tipi zindanlarda her türlü baskı ve işkenceye rağmen Ölüm Orucu Eylemi sürüyor. Eylemine Sincan F Tipi Cezaevi'nde devam eden Serdar Demirel'e 234. gününde zorla müdahale edilmiştir.

Zindan katliamlarının yıldönümü olan 19 Aralık günü, katliamı protesto için feda eylemi yapmak isteyen Serdar Demirel, bedenini ateşe verdikten kısa süre sonra gardiyanlar tarafından fark edilerek cezaevi revirine kaldırılmıştı. Elleri ve yüzü yanan Serdar DEMİREL, burada eylemini sürdürdü. Eylemi bırakması

yönündeki baskılara karşı koyduğu için tekrar hücrelerine geri götürüldü. 28 Aralık gecesi bilinci kapanınca cezaevi idaresi Serdar DEMİREL'i zorla Numune Hastanesi'ne götürerek müdahale ettirdi.

Müdahale sonucu bilincini ve hafızasını kaybeden Serdar Demirel, şu an annesini dahi tanıyamayacak durumdadır.

**YAŞASIN ÖLÜM ORUCU EYLEMİMİZ!
ZINDANLAR YIKILSIN
TUTSAKLARA ÖZGÜRLÜK!**

İkitelli Ekin Sanat Merkezi'nde 19 Aralık Paneli

İkitelli Ekin Sanat Merkezi'nde, 24 Aralık'ta, 19 Aralık zindan katliamıyla ilgili panel gerçekleştirdik. Etkinliğimize, ölümsüzleşen tüm devrim savaşçıları için saygı duruşuyla başladık. Ardından, katliamı Ümraniye zindanında dört gün boyunca yaşa-

mış olan Ölüm Orucu Savaşçısı Ergül Çiçeklerin yazdığı "Dört Ateşten Gün Dört Ölümden Gece" şiirini okuduk.

19 Aralık sürecini, F tipinin açılması esnasındaki eylemleri, yapılan girişimleri, basında çıkan haberleri ve katliamı anlatan bir sinevizyon gösterisi yapıldı. Sinevizyonun ardından yapılan 19 Aralık Zindan Savaşları konulu söyleşiye, zindan savaşlarında Çanakale Zindanı'nda bulunan ve katliamda kolunu kaybeden Vefa SERDAR ve 19 Aralık sonrası başlayan Ölüm Oruçlarında ölümsüzleşen Sibel SÜRÜCÜ'nün annesi anamız Sakine SÜRÜCÜ katıldı. Söyleşide 19-22 Aralık 2000'de yaşananlar, sonrasında başlayan Ölüm Orucu ve gelişmeler anlatıldı. Zindanlarda işçi ve emekçilerin öncü güçlerine yapılan bu saldırının aslında tüm işçi ve emekçi halklara yönelik olduğu tekrar vurgulandı.

Söyleşi, soru ve cevaplarla sürdü. Etkinlik, yapılan müzik dinletisiyle sona erdi.

**UMUDUMUZ KAVGADA KAVGAMIZ SANATIMIZLA!
İkitelli Ekin Sanat Merkezi**

Devrimci Tutsaklar 19 Aralık Katliamını Protesto Etti

Devrimci tutsaklar 19 Aralık katliamını protesto etmek için Kandıra F tipi zindanında 5 günlük, Tekirdağ F tipinde ise 3 günlük açlık grevi eylemi yaptılar. 19 Aralık 2000'de yirmi zindana birden saldıran faşist devlet, 28 devrimci tutsağı katletmiş, yüzlencesini yaralamış ve F tiplerine zorla sevk etmişti. Direnişleri bastırmak ve devrimci tutsakları teslim almak için girişilen bu katliam hedeflerine ulaşamadı. F tiplerinde başlayan yığınsal ölüm orucu eylemi, TKEP/Leninist ve DHKP-C davası tutsakları tarafından kararlılıkla sürdürülüyor.

DETAK'a ulaşmak için e-mail adresi: detakistanbul@yahoo.com

SESLERİ SESLERİMİZ SESLERİNİ UNUTTURMAYACAĞIZ

19 Aralık zindan katliamından bu yana zindanlarda savaş sürüyor. Onlar; “biz bunların sesini bitirdik” dediklerinde zindanlardan umut, inanç, kararlılık ve direngenlik sloganları yükseldi. Yükselen ses onları titretti. Onlar, zindanlardaki devrimci tutsakların yürek ve bilinçlerini teslim alarak yok edeceklerini sandılar. Ve her seferinde olduğu gibi yine yanıldılar; yine beyinleri, yürekleri, inançları yok edemediler. 19 Aralık katliamından bu yana, yüzyirmi devrimci bayraklaştı. Yüzlercesi bedenini siper etti. 19 Aralık’tan bu yana Ölüm Orucu Sürüyor

Bizler, devrimci tutsakların bilincini inancını paylaşanlar olarak, Gazi Mahallesi’nde 23 Aralık Cuma günü meşaleli eylem düzenledik. Gazi eski karakolundan meşalelerimiz ve pankartımızla yürümeye başladık. Eylemin iş çıkış saatine denk gelmesiyle halkın eyleme ilgisi ve merakı yoğundu. Eylem boyunca “Yaşasın Ölüm Orucu Eylemimiz”, “Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük”, “Serpil Cabadan Yalnız Değildir”, “Murat Ördəkçi Ölümsüzdür”, “16. Yılında Leninist Saflara” sloganları atıldı. Eylemimiz Şair Abay Lisesinin önünde halka dönük ajitasyon konuşmasıyla bitirildi.

ZİNDANLARI YIKACAK ZAFERİ BİZ KAZANACAĞIZ!

Gazi’den Leninistler

Not: Elimize posta yoluyla ulaşan bu haberi yayımlıyoruz.

İZMİR AYIŞIĞI SANAT MERKEZİ ETKİNLİKLERİNE DEVAM EDİYOR...

Bilindiği gibi 19 Aralık tarihi, yaşadığımız topraklarda sınıf mücadelesi tarihinde önemli bir dönemeci ifade etmektedir. 19 Aralık 2000’de, kan emici düzen AB ve ABD başta olmak üzere dünya gericiğinden de aldığı tam destekle, zindanlardaki devrimci ve komünist tutsaklara saldırdı, onları ve emekçi sınıfları teslim almaya çalıştı. Ama devrimin nesnelleştiği gerçekliğine çarpıp dağıldı tüm planları. Ne tutsakları ne de emekçi sınıfları teslim alabilirdi. Devrimin gelişimini durduramadı.

Devrimimizi boğmaya yönelik kapsamlı saldırının bu önemli ayının yıldönümü nedeniyle, biz İzmir Ayışığı Sanat Merkezi olarak aylık etkinliklerimizde tutsaklık sorununa ağırlık verdik. Farklı günlerde gerçekleştirdiğimiz “19 Aralık 2000 Zindan Savaşları ve Tarihsel Önemi” adlı bir söyleşi ve İzmir Ayışığı olarak hazırladığımız bir slayt gösteriminin yanı sıra, ayın son haftasında AB üzerine bir tiyatro gösterimi ve akabinde “19 Aralık ve AB” yi konu alan bir söyleşi gerçekleştirdik.

İzmir’de çalışmalarını sürdüren Duvara Karşı Tiyatro Topluluğu, hazırlamış olduğu “AB” isimli kısa oyunla AB’nin gerçek iç yüzünü mizahi bir tarzda izleyenlere sergiledikten sonra, söyleşi bölümüne geçildi.

Tiyatroyu izlemeye gelenlerden bir bölümünün ayrılması nedeniyle yaklaşık 25 kadar kişinin katıldığı ve 2 saati aşkın süren söyleşi

boyunca, AB’nin kapitalist bir birlik olduğu, böylesi birlikleri üretici güçlerin gelişiminin dayattığı, benzer birliklerin Amerika ve Asya kıtalarında da hayata geçirilmeye çalışıldığı, dolayısıyla işçi ve emekçiler için AB’ye girip girmemenin değil kapitalizme karşı mücadele etmenin önemli olduğu üzerinde duruldu.

Söyleşi sırasında söz alan bir genç arkadaş, İzmir’de katıldığı küresel ısınma karşıtı hareketlerin düzenlediği bir mitingde topraklarında siyanürlü altın çıkarılmasına karşı mücadele eden bir köylünün, “ama ABD bilmiyor ki 40 yıl sonra sömüreceği insan kalmayacak” demesini kendi şiveleriyle anlatması üzerine, kapitalizmin insanlığı yıkıma götürdüğünün artık herkes tarafından görülür hale geldiği, çünkü herkesin bir biçimiyle bu yıkımdan etkilendiği belirtildi. Ve herkesin kendi maruz kaldığı yıkıma değil bu yıkımın kaynağına karşı güçlerini birleştirerek mücadele etmesi gerektiği üzerinde duruldu. Bunun yanı sıra, bu bütünlüğü gözden gizlemeye çalışanların olduğu, onların, insanlığı bataklı kurutmadan sineklere karşı mücadele etmeye çağırıldığını, böyle yaparak kapitalist sistemi koruduklarına vurgu yapıldı.

İZMİR AYIŞIĞI SANAT MERKEZİ

Tarih, 19 Aralık 2000'i gösterdiğinde, TC devleti, 20 zindanda birden saldırdı. Devletin "Hayata Dönüş" adını verdiği bu katliam saldırısı, 28 devrimcinin katledilmesi, yüzlercesinin yaralanması ve günümüze dek sürecek olan Ölüm Orucu eyleminin yaygınlaşmasıyla sonuçlandı.

Biz, 19 Aralık katliamının yıldönümünde, bu faşist katliamı protesto için Sarıgazi sokaklarındaydık. Meşalelerin aydınlattığı sokaktan, "19 Aralık Katliamını Unutturmayacağız, Leninistler" yazılı pankartımız ve "Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük" sloganımızla Demokrasi Caddesi'ne çıktık. Cadde üzerinde "19 Aralık Katliamını Unutturmayacağız", "16. Yılında Leninist Saflara", "Murat Ördəkçi Ölümsüzdür", "Serpil Cabadan Yalnız Değildir", "Yaşasın Ölüm Orucu Eylemimiz" sloganlarımızla Meydana kadar yürüydük. Bu arada sık sık Sevdamız yanında olduğumuzu göstermek için "Sevda

SARIGAZI'DE 19 ARALIK ANMASI

AYDIN Yalnız Değildir" sloganı atıyorduk.

Meydana geldiğimizde, basın açıklamamızı okumaya başladık. Açıklamamız da belirtti ki, 19 Aralık'ta yapılan saldırı, kriz içindeki devlet için bir hayat öpücüyüdü. Sistem varlığını sürdürrebilmek için halkın öncüleri olan devrimci tutsaklara saldırmak zorundaydı. Ama saldırı, sermaye devletini hedeflerine ulaştırılmadı. Bugün yeryüzünde görülen en uzun süreli ve en kahramanca Ölüm Orucu eylemi zindanlarımızda sürüyor. Biz tüm benliğimizle Ölüm Orucu Savaşçıları yanındayız.

Jandarmanın ablukasında gerçekleşen açıklamamızı "Ölüm Orucu Sürüyor Sürecek Zafere Kadar", "Zindanlar Yıkılsın tutsaklara Özgürlük" sloganları atarak sonlandırdık

Sarıgazi'den Leninistler

ZİNDANLAR YIKILSIN TUTSAKLARA ÖZGÜRLÜK

Bundan 5 yıl önce, 19 Aralık 2000 tarihinde devlet devrimin gelişimini yavaşlatmak ve kendi hazırlıklarını tamamlamak için zindanlardaki tutsaklara saldırdı. Bu saldırıda onlarca tutsak katledildi, onlarca yaralandı. Tutsaklar işkencelerden geçirilerek F tipi zindanlara sevk edildi. Tutsakların hedef seçilmesi elbette bir tesadüf değildi. Onlar, yıllardır verdikleri mücadele ile emekçi sınıflar için moral kaynağı olmayı başarmışlar, örnek teşkil eder hale gelmişlerdi. Sermaye tutsakları teslim alarak moral merkezlerini yıkmayı, moral yıkıcı unsurlar haline getirmeyi, bu amacına ulaşmaya çalışırken sergileyeceği vahşetle de toplumun diri kalan unsurlarına korku salmayı amaçlamıştı.

Ama ne 19 Aralık saldırısı ne de F-Tipi zindanlar bu amacına ulaşabildi. Tutsaklar en eşitsiz koşullarda dahi teslim olmaktansa ölüre diyerek savaşılar ve savaşı 4 güne yayarak toplumun moral kaynağı ve örnek olmayı başardılar. Aynı kararlılığı götürüldükleri F tipi zindanlarda da sergilediler. Tarihin görmüş olduğu en kitlesel Ölüm Orucunu başlattılar ve sürdürdüler. Bu yönüyle bir ilk yaratmış olmanın yanı sıra, bu savaşı 5 yıldır sürdürüyor olmalarıyla da, tarihin tanıklık ettiği en uzun Ölüm Orucu eylemini gerçekleştiriyorlar.

Leninist Parti bu savaşta onlarca savaşçısıyla yerini aldı. Murat Ördəkçi yoldaş 19 Aralık saldırısının ilk gününde, Sibel Sürücü ve Aysun Bozdoğan Yoldaşlar ise, Murat'tan devraldıkları bayrağı Ölüm Orucularında dalgalandırırken ölümsüzleştiler. Birçok yoldaşımız da

sakat kaldı. Ama savaş durmadı. Onlardan devralınan bayrağı bugün zindanlarda Serpil Cabadan yoldaş dalgalandırmaya devam ediyor.

Biz de onlarla birlikte sınıf savaşımını bulduğumuz her alanda büyütmeye, bu alevi her yere yaymaya çalışıyoruz. Bu amaçla, 19 Aralık katliamını ve sürmekte olan Ölüm Orucularını İzmir'in emekçi sınıflarının gündemine sokmak için çeşitli etkinlikler, eylemler yapıyoruz.

19 Aralık günü, Kemeraltı girişinde bir basın açıklaması gerçekleştirdik. Mücadele Birliği yazılı pankartımız, Murat, Sibel, Aysun yoldaşlarımızın resimleri, "Ölüm Orucu Sürüyor", "Yaşasın Ölüm Orucu Eylemimiz", "Murat Ördəkçi Ölümsüzdür", "Kürt Ulusuna Kendi Kaderini Tayin Hakkı", "Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük" yazan dövizlerimizle alandaki yerimizi aldık. "Ölüm Orucu Sürüyor Sürecek Zafere kadar", "Yaşasın Ölüm Orucu Eylemimiz", "Devrim Savaşçıları Ölümsüzdür", "Murat Ördəkçi Ölümsüzdür", "Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük" sloganlarımızı attıktan sonra arkadaşımız metni okumaya başladı. Basın açıklamasında;

"Bu saldırının amacı devrimci tutsakları ve devrimi ezmektir. Ama tutsaklar ve devrim buna izin vermedi. 4 gün boyunca zindanlarda ve dışarıda süren savaş, 5 yıldır da F Tipi zindanlarda Ölüm Orucu olarak ve işçi ve emekçilerin ayaklanmaları biçiminde sürmekte" denildi.

Basın açıklaması sırasında sivil polislerden

birinin "Siz demokratik hakkınızı kullanın, ben size bitirdikten sonra gösteririm demokratik hakkı" gibi sözlerle laf atması üzerine bir süre gerginlik yaşandı. Sonra basın açıklamasına devam edildi. Basın açıklaması bitirildikten sonra polislerin bir arkadaşımızı yanına çağırarak "Gel göstereyim ben sana demokratik hakkı" demesi üzerine hep birlikte polislerin üzerine yürüydük ve yeniden kısa bir süre gerginlik yaşandı ama saldırı olmadı. Bu gerginlik sırasında Mücadele Birliği Dergisi muhbirine de polislerden birinin "Bu gidişle sen de meşhur olacaksın. Basında boy boy resimlerin çıkacak" diyerek gözdağı vermeye çalıştığı görüldü.

Bu gelişmeler ne ilk ne de son olacak. Leninistlerin gelişmesi karşısında, düşmanın daha da saldırgan olduğunu biliyoruz. Bu saldırılara, bugüne kadar olduğu gibi bundan sonra da kararlı tavırla karşı çıkacağız ve çalışmalarımızı zafere kadar sürdüreceğiz!

Mücadele Birliği Platformu/ İzmir

REUTLINGEN'DE 19 ARALIK ZINDAN SAVAŞLARI ETKİNLİĞİ

*Göçerken
O bahardan bu bahara
yalnızlık nedir bilmedik
Uçarken
kanatlarımızı kırarcasına
aceleci ve mutlu
Gördük ufuk çizgisinin
ötesindeki mevsimi
görmezden gelmedik.
Vurulup da
kanatlarımızdan
kafeslere kapatılınca
biz gidemesek de ona
bahar bize gelir dedik
direndik...*

Bundan tam 5 yıl önce, 19 Aralık 2000'de, faşist devlet, Türkiye ve Kürdistan zindanlarında bulunan devrimci tutsaklara karşı, tarihinin en büyük katliamlarından birini uyguladı. Aynı anda yirmi cezaevine birden saldırarak, 28 devrimci tutsağı katletti.

Faşist devlet 19 Aralık saldırısı ile Türkiye ve Kürdistan devrimini bitirmeyi hesaplıyordu. Ve devrimi bitirme saldırısını zindanlarda başlatarak, halkın en ileri unsurlarını etkisiz hale getirmeye çalıştı. Hesapları devrimci tutsakları birbirinden soyutlayıp tek kişilik hücrelerde bütün güçlerini yok etmekte. Çünkü bu topraklarda zindanlar, bütün bir mücadele tarihi boyunca, her zaman devrimin en ileri cephelelerinden biri olmuştur. Zindanları susturmadan, zindanları etkisiz hale getirmeden, bu cepheyi kazanmadan, emekçilere, halka yapacakları saldırıların zeminini yakalayamayacaklarını biliyorlardı.

Bu yüzden ilk önce zindanlara saldırdılar. Bu yüzden böylesine vahşi sal-

dırdılar. Bu yüzden katliamlarında sınır tanımadılar. Karşılarında, insanlığın mutlu geleceğini yaratmak, insanlık onurunu yaşatmak için savaşanlar vardı. Yüzlerini görmedikleri, seslerini duymadıkları insanlar için savaşıyorlardı onlar. Ve öyle bir karşı koyuş sergilediler ki, ölüme, koşarak, marşlar söyleyerek, güle-gittiler. Bir an olsun tereddüte düşmeden yürüdüler kan kusan silahların üzerine. Çünkü onların korudukları siperlerin gerisinde halklarımızın umudu, geleceği, yarını vardı. Onların korudukları siperlerin gerisinde, insanlığın onuru vardı...

İşte bu yüzden, beş yıldan bu yana siperler hiç boş kalmadı. 19 Aralık'ta yaratılan destan, beş yıldan bu yana süren ölüm orucu ile devam ediyor. Dünden bugüne ödenen bedellerle ve bugün ölüm orucunda bulunan Fatma Koyupınar, Serdar Demirel, Serpil Cabadan canlarımız ile zindanlar devrimi haykırmaya devam ediyor.

18 Aralık 2005 Pazar günü Reutlingen Emek Kültür Merkezi'nde 19 Aralık zindan savaşlarını ve devam eden Ölüm Orucu Eylemi'ni konu alan bir etkinlik düzenlendi. Saygı duruşuyla başlayan etkinlik 19 Aralık saldırısının anlamını ve 5 yıldan bu yana süren Ölüm Orucu Eylemi'ni anlatan metnin okunmasıyla devam etti. Metnin okunmasının ardından bu etkinlik için oluşturulan Şiir Grubunun hazırladığı şiir dinletisi sunuldu. Etkinlik EKM'nin Sevda Aydın için hazırladığı bildirinin okunmasıyla devam etti. Daha sonra uzun süredir hazırlık çalışmalarını sürdüren EKM Tiyatro Top-

luluğu ilk kez bu etkinlikte sahne aldı. "Ben Ulrike Meinhof, Bağırıyorum" adlı oyunla etkinliğe katılanları derinden etkileyen topluluk, büyük beğeni topladı. Tiyatro oyununun ardından devrimci marşlar ve türkülerle devam eden etkinlik, hep beraber çekilen halaylarla son buldu.

Bizler Emek Kültür Merkezi çalışanları olarak, kurulduğumuz günden bu yana bulunduğumuz alanda, yaptığımız çalışmalarla, zindanlardaki haykırışın yankısı olmaya çalıştık. Bundan sonra da bu çabamız devam edecektir. Her zaman insanlığın geleceğini temsil edenlerin yanında olacağız. Güçlerine güç, seslerine ses katmaya çalışacağız.

Bu bilinçle bir kez daha haykırıyoruz!

YAŞASIN ÖLÜM ORUCU EYLEMİ!

**ZİNDANLAR YIKILSIN
TUTSAKLARA ÖZGÜRLÜK!**

**Emek Kültür Merkezi
Ekm_reutlingen@yahoo.de**

19 Aralık Katliamı Pazartesi

Eylemindeydi

Almanya'nın Frankfurt kentinde, AGİF, BİR-KAR, ADHF, Kaldıraç ve Mücadele Birliği, 19 Aralık 2005 tarihinde, şehrin merkezinde bilgilendirme standı açtılar ve dağıttıkları bildirimlerle faşist devletin beş yıl önce 19 Aralık'ta gerçekleştirdiği katliamı lanetlediler.

19 Aralık'ta eşitsiz koşullarda savaşıma girişen devrimci tutsaklar, "Teslim olun" çağrısına "Ölürüz ama asla teslim olmayız" şiarıyla yanıt verdiler. 19 Aralık Zindan direnişi, düşünce ve idealleri uğruna ölümsüzlüğe yürüyen kahramanlıklara tanıklık etti.

F-tipi zindanlarda, bir ve üç kişilik hücrelerde devrimci tutsaklar direniyorlar.

Bunun içindir ki, faşist rejim yeniden düzenlediği Türk Ceza Kanunu (TCK), Ceza Muhakemeleri Yasası (CMY), Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanun (CİK) gibi saldırı yasalarını bir bir yürürlüğe koymaya çalışıyor. Diğer yandan bu yasalara karşı işçi sınıfı, Kürdistan halkı ve onların temsilcisi olan örgütlü güçlerinin sergilediği direniş; 19 Aralık sürecinin daha çetin çatışmalarla devam ettiğini gösteriyor.

Tüm bu süreci anlatan bildiri şu çağrıyla son buluyor:

"Hessen Eyaleti'nde yaşayan yerli ve göçmen emekçiler, işçiler, öğrenciler, kadınlar, gençler; 19 Aralık katliamını unutmayın, unutturmayın.

Çünkü onlar özgür ve onurlu bir dünya kurma mücadelesi verdikleri için zindandalar. Sizleri devrimci tutsaklarla dayanışmaya ve onlara güç vermeye çağırıyoruz."

Havanın soğuk olmasına rağmen etkinlik iki saat sürdü.

Daha sonra, 70.si gerçekleştirilen Pazartesi Eylemi'ne, "19 Aralık 2000 Zindan Katliamı ve Direnişi" taşındı. Pazartesi Eylemi'nde yapılan konuşmada, beşinci yılı geride bırakan katliama ilişkin vahşet teşhir edildi. Direniş anlatıldı. Yerli ve göçmen emekçiler arasındaki dayanışmanın önemine değinildi. Ortak çıkarılan bildiri dağıtıldı. Özgür tutsaklarla dayanışma çağrısı yapıldı.

Almanya'dan Mücadele Birliği Okurları

19 ARALIK KATLIAMINI UNUTMADIK

Bundan beş yıl önce Türkiye tekeli sermayesi ve onun faşist devleti, uluslararası emperyalizminin desteğini de arkasına alarak zindanlarda katliam yaptı. Hala hafızalarımızda sıcaklığını koruyan bu katliam ve devrimci tutsakların ortaya koydukları direngen tavır tarihe yazıldı. Barbar ve katil faşist devlet açısından kara olan bu tarih, devrimci tutsaklar açısından kahramanlık ve destan olarak yazıldı.

İsviçre'de bulunan Türkiyeli ve Kürdistanlılar olarak 19 Aralık tarihini unutmadığımızı, "19 Aralık Katliamını Unutmadık", "Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük" şiarıyla yaptığımız anma toplantısında gösterdik. St.Gallen Halkevi olarak ikincisini düzenlediğimiz anma etkinliğini 25 Aralık 2005 tarihinde gerçekleştirdik. Programa katılımın az olması üzüntü verici olmasına rağmen elimizden gelenin en iyisini yapmaya çalıştık. Etkinlik için daha önceden çalışmalarına başlayan Halkevi müzik grubu direniş türküleriyle, marşlarıyla aramızdaydılar. Toprağa düşen devrim savaşçıları için yapılan 1 dakikalık saygı duruşu ve günün anlam ve önemini anlatan konuşmanın ardından, programımız, müzik grubunun parçalarıyla devam etti. Sonrasında cezaevlerindeki son durumun anlatıldığı metin okundu. Daha önceden hazırladığımız 30 dakikalık 19 Aralık belgeselimizin yayınlanmasından sonra etkinliğimiz son buldu. Fakat yine öncesinde bir bayan arkadaşımız tarafından hazırlanan tebrik kartları cezaevlerindeki tutsaklara gönderilmek için insanlara dağıtıldı. Kimileri kartlar karşılığında bağışta bulundu. Geliri direkt cezaevine gidecek bu meblağı şu an Ölüm Orucunda olan Serpil Cabadan'a gönderilme kararı alındı. Küçük bir meblağ olsa da dayanışma bilinci açısından kayda değer buluyoruz.

St.Gallen Halkevi olarak her zaman devrim ve sosyalizm davası için savaşanların yanında olacağımızı bir kez daha ilan ediyor 19 Aralık katliamını unutturmayacağımızı söylüyoruz.

**ŞAN OLSUN DEVRİM VE
SOSYALİZM İÇİN SAVAŞANLARA!
ŞAN OLSUN 19 ARALIK SAVAŞÇILARINA!
KATLIAMLAR BİZİ YILDIRAMAZ!
KATLIAMLAR DEVRİMİ ENGELLEYEMEZ!
ZİNDANLAR YIKILSIN
TUTSAKLARA ÖZGÜRLÜK!**

St.Gallen Bölgesinden Bir Okur/
İsviçre

19 ARALIK KATLIAMINI UNUTMADIK UNUTTURMAYACAĞIZ!

19 Aralık Katliamının 5. yıldönümünde Mücadele Birliği, ESP, DHP, ODAK, SDP, Kurtuluş Partisi, Kaldıraç, ÖMP, Partizan ve İCİ düzenleyiciliğinde İzmir’de ortak bir eylem yapıldı.

18 Aralık Pazar günü Konak Pier önünde toplanan yaklaşık 250 kişi, “19 Aralık Katliamını Unutmadık Unutturmayacağız” yazan pankart ve 19 Aralık’ta ve Ölüm Oruçları’nda ölümsüzleşen devrim savaşçılarının resimlerini açarak Eski Sümerbank yönünde yürüyüşe geçti. Yürüyüş boyunca ve alanda sloganlar atıldı.

Mücadele Birliği Platformu olarak eyleme “F Tipi Zindanlar Kapatılsın”, “Ölüm Orucu Sürüyor Serecek Zafere Kadar”, “Serpil Cabadan Ölüm Orucununun 176. Gününde”, “Ölüm Orucu Sürüyor”, “Kürt Ulusuna Kendi Kaderini Tayin Hakkı” yazan dövizlerle katıldık.

Konak’ta Eski Sümerbank önüne gelindiğinde basın açıklamasına başlandı. Basın açıklamasının okunmasından sonra 19 Aralık’ta tutsak olan ve saldırıyı yaşayan 2 kişi konuşma yaptı. Daha sonrasında cezaevlerinden gelen 2 mektup okundu ve bir tutsak anası konuşma yaptı. Tutsak anası “bizler onların dışarıdaki sesi soluğu olmalyız ve oluyoruz” şeklinde konuştu. Tutsak Anasının konuşmasından sonra Ayışığı Sanat Merkezi çalışanı ve bir tutsak yakını birer şiir okudular. Sonrasında sunucunun “Devlet katletmeye, kaçırmalara, işkencelere devam ediyor. Son olarak ta geçtiğimiz hafta devrimci bir sanatçı olan Sevda AYDIN kaçırılarak tecavüze uğramıştır. Devletin yüzü bir kez daha görülmüştür” demesi üzerine “Sevda AYDIN Yalnız Değildir”, “İşkenceci Polisler Hesap Verecek” sloganları atıldı. Çav Bella marşıyla eylem bitirildi. Mücadele Birliği Platformu olarak “Ölüm Orucu Sürüyor Sürecek Zafere Kadar”, “Yaşasın Ölüm Orucu Eylemimiz”, “Murat Yoldaş Yaşiyor Leninistler Savaşıyor”, “Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük” sloganlarıyla bir süre yürüdüktan sonra dövizlerimizi toplayarak dağıldık.

Mücadele Birliği Platformu/İzmir

SEVDA AYDIN İÇİN Kadın Örgütlerinden Eylem

Kaçırılarak tecavüz işkencesine maruz kalan İkitelli Ekin Sanat Merkezi çalışanı Sevda Aydın için 31 Aralık günü saat 14:00’da Aksaray-Yusufpaşa durağı önünde çeşitli kadın örgütlerinin katılımıyla basın açıklaması yapıldı.

Yapılan açıklamada; “Devletin, sisteme muhalif, örgütlü kadınları sindirmek ve yıldırım için kullandığı cinsiyetçi şiddetin gözaltında, cezaevinde taciz ve tecavüzün yeni boyutu, zor kullanılarak kaçırmalar. Oldukça planlı ve profesyonelce yapılan bu insanlık dışı kaçırmalarda muhalif kadınlar hedef seçilerek; kadınların cinsel, siyasal, ulusal kimliklerini parçalamak amacıyla cinsel işkence yöntemleri uygulanmaktadır. İşte bu kadınlardan DEHAP Kadın kollarından Gülbahar, Pınar, Asiye... Ezilenlerin Sosyalist Platformu çalışanlarından Tuğba, Derya... Diyarbakır’dan Afife... İstanbul’dan Hülya, Elisabeth... kaçırdılar. Psikolojik ve ağır fiziksel işkenceye maruz kaldılar. Cinsel taciz ve tecavüze uğradılar

Devlet bünyesinde kadına yönelik şiddete karşı birimler oluşturulurken, diğer yandan da devlet kadına yönelik şiddeti örgütlemekte uygulamaktadır” denildi.

Katılımın ve ilginin yoğun olduğu basın açıklamasında sık sık “Sevda Aydın Yalnız Değildir”, “Tecavüzcü Polisler Hesap Verecek”, “Yaşasın Örgütlü Mücadelemiz”, “Kaçırmalar Bizi Yıldırılmaz”, “Hepimiz Birer Sevdamız”, “Gülbaharlar Tuğbalar Yalnız Değildir”, “Biji Yekitiya Jıyan” sloganları atıldı. Atılan sloganların ardından eylem sona erdi.

Açıklama da İmzası Bulunanlar: Bağımsız Kadınlar, Feminist Kadınlar, Amargi, Emekçi Kadınlar Birliği, Feminist Kadın Çevresi, Özgür Kadın, Gökkuşu Kadın Derneği, Demokratik Kadın Hareketi, Eğitim-Sen 3-4 Nolu Şubeden Kadınlar, İHD’den Kadınlar, Halkevlerinden Kadınlar, Toplumsal Özgürlük Platformu’ndan Kadınlar, Çağrı Dergisinden Kadınlar, İst.Tunceliler Derneği’nden Kadınlar, Emegin Partili Kadınlar, Özgürlük ve Dayanışma Partisi Kadın Koordinasyonu, Sosyalist Demokrasi Partili Kadınlar, Emekçi Hareket Partili Kadınlar,

Demokratik Özgür Kadın Hareketi Bileşenleri; Demokratik Toplum Partisi Kadın Çalışma Birimi, Barış Anneleri, Göç-Der, Yakay-Der, Tuad-Der, MKM’li Kadınlar, Özgür Yurttaş Hareketi Kadın İnisyatifi

Sevdalarımızın Yanında Olacağımızı Haykırıyoruz!

Ayıışığı Sanat Merkezi olarak işçilerin, emekçilerin kültürünü ve sanatını üretiyor ve geliştiriyoruz. Tüm dünyada yeniye dair her şeye karşı koyan kapitalizmin, yeniyi temsil eden insanlara da tahammülü kalmamıştır. Tüm dünyada emekçi halklara açıklık, sefalet, yıkım götürürken yeniyi temsil eden insanlara da işkenceler tecavüzler ve zindanlar dayatılıyor.

Bunun en aşağılık örneği geçtiğimiz günlerde yaşanmıştır. İkitelli Ekin Sanat Merkezi emekçisi Sevda Aydın sivil polislerce

kaçırılarak tecavüze uğramıştır.

Biz Antep Ayıışığı Sanat Merkezi olarak 26 Aralık pazartesi günü saat 12:00 de Ayıışığı Sanat Merkezi yazılı önlüklerimizi giyerek Antep adliyesi önünde basına bir açıklama yaptık. Açıklamada:

“Güpegündüz ve kalabalık bir duraktan Sevda Aydın’ı kaçırarak kadar gözleri dönenler ne kadar aciz kaldıklarını göstermişlerdir. Ancak tarih bilir ki, toplumsal-gerçekçi sanat anlayışını ne baskılar, ne tecavüzler ne de katliamlar durdurabilmiştir... Nazım Hikmet, Victor Jara, Aysun Bozdoğan olup çekeceğimiz zulmümüzü, söyleyeceğimiz türkülerimizi... Sevdamıza yapılan bu saldırı bizleri yolumuzdan alıkoymaz daha bir güçle asılırız küreklere...” diyerek “Sevda Aydın Yalnız Değildir” sloganlarını attık.

Hazırladığımız bildirileri Balıklı Parkı ve Gaziler Caddesi’nde dağıtmaya başladık. Halkın yoğun ilgisiyle karşılaştığımızı gören sivil polisler dağıttığımız bildirilerin yasal olmadığını, “izin almamız gerektiği”ni söylediler. Bizleri hiç bir baskının yıldıramayacağını belirterek bildirimimizi dağıttık. Daha sonra PTT binası önüne gelerek toplu bir şekilde Sevdamıza hazırladığımız mektup ve kartlarımızı postalayarak O’nun yanında olduğumuzu dile getirdik.

“Umudumuz Kavgada Kavgamız Sanatımızla” diyor ve Sevdalarımızın yanında olacağımızı haykırıyoruz!

SEVDA AYDIN YANLIZ DEĞİLDİR!

UMUDUMUZ KAVGADA KAVGAMIZ SANATIMIZLA!

Antep Ayıışığı Sanat Merkezi

Sevdalarımız yalnız değildir

“Hepimiz Birer Sevdayız”

Evet hepimiz birer Sevda, birer umut, birer ışık kaynağıyız... Sevdalarımızdan, umutlarımızdan bu kavga sürdüğü müddetçe asla, ama asla vazgeçmeyeceğiz.

Bizim Victor Jara’larımız, Pir Sultan’larımız, Paul Robeson’larımız, Ruhi Su’larımız, Nazım’larımız, Şar-lo’larımız, Enver Gökçe’lerimiz, Aysun’larımız ve burada adları saymakla bitmeyecek nice nice sevda dostlarımız, insan emekçilerimiz, devrim yüreklilerimiz var... Kadınımızla, erkeğimizle, çocuğumuzla, işçimiz-emekçimizle daha güçlüyüz.

Bizler de bu kavgada sazımızla, sözümüzle varız... Ellerimiz yok oluncaya kadar çalmaya, sesimiz son nefesini de tüketinceye kadar söylemeye, devrimci sanatımızı yapmaya and içtik... Türkülerimiz Kürt ve Türk halkları için, işçi-emekçilerin özgürlük mücadelesi için yankılanmaya devam edecek! İnsanlığın özgürlük mücadelesini verdiği tüm kavga alanlarını kendimize ışık yaparak ilerliyoruz... Grev alanları, mitingler, zindan-

Bizler de Sevdalarımızın Yanındayız!..

lar bizim de kavga alanımız... “Umudumuz kavgada kavgamız sanatımızla” ilerliyoruz aydınlık, özgür yarımlara...

Shakespeare’in de dediği gibi: “türküler yapanlar yasaları yapanlardan daha güçlüdür” Hangi kendini bilmez cesaret edebilir türkülerimizi susturmaya... Bizim aydınlık gülüşlerimiz, üreten ellerimiz, özgürleşen bilinçlerimiz var. Türkülerimizle, marşlarımızla sevdalaşmak için biz de varız... Bu uğurda daha kaç sevda yüreklerimiz kaçırılarak tecavüz işkencesine uğrayacak, daha kaç insanımız diri diri yakılacak, daha kaçımız darağaçlarında gencecik düşlerini asılı bırakacak... Daha kaçımız?..

Özgürlük ellerimizde... Bunun için tüm duyarlı sanatçıları sevdalarımıza destek vermeye çağırıyoruz... Bizler de bu mücadelenin peşini bırakmayacağız...

İnsanlık özgürleşene kadar türkülerimiz, marşlarımız susmayacak...

Sevdalar İçin Söylüyoruz...

**5 Şubat 2006 Pazar
Tohum Kültür Merkezi
Saat:15.00-17.00**

Grup EMEĞE EZGİ

SEVDALARIMIZIN YANINDAYIZ!

AKP hükümetinin yalan perdesi yırtılıyor. İşkence- nin münferit olduğunu, do- laştığı Avrupa ülkelerinde sıkça dillendiren Erdo- ğan'ın yalanı Ekin Sanat Merkezi çalışanı Sevda Ay- dın'a yapılan işkence ve tecavüzle bir kez da- ha açığa çıktı. (...)

İşkenceci ve tecavüzcü yüzünü iyi tanıdığımız Türk polisinin bu tecavüz işkencesini protesto ediyoruz. Ve Sevda Aydın ile dayanışma içerisinde olduğumuzu belirtiyor du- yarlı kamuoyunu Türk devletini protesto et- meye çağırıyoruz.(...)

Almanya Göçmen İşçiler Federasyonu/ AGİF

Kadına ve insanlığa yönelik şiddetin en çirkin yüzüdür tecavüz; lakin kavganın ateşi- ni söndüremedi, söndüremez. Bu ateş ona el uzatan her şeyi yakacaktır. “ gemileri yaktık geriye dönüş yok ”!

Artık tecavüz tehdidiyle kadınları evlerine gönderemezsiniz! Hepimiz Sevda Aydın'ın yanındayız! (...)

Ekin Kültür Sanat Merkezi' ne ve Sevda Aydın' a yapılan bu insanlık dışı saldırıyı hal- kımıza yapılmış vahşi bir saldırı olarak algı- yor ve nefretle kınıyoruz. (...)

ATİK-YENİ Kadın

Kadınlar! Eşitlik ve Özgürlük Sevdalıları! Tecavüzcü Faşist Türk Devletine Karşı Ses Olun! Barikat Olun!

Yıllardır, Türkiye ve Kürdistan'da eşitlik ve özgürlük kavgası veren kadınlara karşı te- cavüz silahı ile saldıran faşist Türk devleti, yeniden aynı silahla saldırılarına başladı. (...)

Başta işçi ve emekçi kadınlar olmak üzere, eşitlik ve özgürlük kavgasına sahip çıkan tüm güçleri Sevda Aydın ile dayanışmaya, Türki- ye içişleri bakanlığını ve tüm ülkelerdeki Türkiye Büyükelçiliklerini protesto faksları i- le kilitlemeye çağırıyoruz. (...)

AvEG-Kon Kadın Komisyonu

(...) Çünkü o halkı için sanat yapmaya a- daydı, çünkü o burjuva yoz kültüre karşı işçi sınıfının ve ezilen yığınların sanatını geliştir- meye adaydı. İşte bu nedenlerden ve politik kimliğinden dolayı, insanlık dışı uygulamaya maruz kaldı. Tecavüze uğradı, işkenceden ge- çirildi.

Bu iğrenç saldırıyı gerçekleştiren devletin paralı uşağı zavallılar er veya geç halka hesap vereceklerdir.

(...) Sevda Aydın'a yapılan bu iğrenç sal- dırını kınıyor, ilerici, demokrat, yerli ve göç- men kamuoyunu, duyarlı olmaya çağırıyor, “Sevda Aydın yalnız değildir” diyoruz.

Hessen: AGİF, BİR-KAR, ADHF, Kaldıraç ve Mücadele Birliği

(...) Devrimci sanatçılar bu ülkede onyl- lardır baskıların, yasaklamaların, işkencele- rin, katliamların her türünü yaşamalarına rağ- men mücadelelerini hep sürdürmüşlerdir. Bundan sonra da yine aynı şekilde inançla, kararlılıkla mücadelelerini kesintisiz devam ettireceklerdir.

Sevda Aydın'a, onun nezdinde tüm dev- rimci sanatçılara karşı yapılan bu alçakça, na- mussuzca saldırıyı lanetliyor, sorumluların bir an önce ortaya çıkarılıp cezalandırılmalarını istiyoruz. Devrimci sanatın ve devrimci sa- natçıların susmayacağını, susturulamayacağı- nı bir kez daha ilan ediyoruz.

İdil Kültür Merkezi, Grup Yorum, Kültür Sanat Yaşamında Tavrı Gergisi, FOSEM

(...) (Bu saldırılar) bir kez daha gösteriyor ki sömürgeci faşist devlet gerçek kimliğinden hiç bir şey kaybetmemiştir. İsviçre Göçmen İşçiler Federasyonu olarak Ülkede Özgür Gündem Gazetesine ve Ekin Sanat Merkezi Çalışanı Sevda Aydın'a yapılan saldırıyı kını- yor, tüm kamuoyunu duyarlı olmaya çağır- yoruz. Sözün bittiği yerde Eylem Başlar.

IGİF / İsviçre Göçmen İşçiler Federasyonu

(...) Gözaltında, dışarıda, içerde taciz ve tecavüz devrimci kadınların bedenlerinden kişiliklerine doğrultulan bir saldırı olmuş ve bu yolla devrimci kadınların mücadelenin di- şında bırakılması hedeflenmiştir. Ancak tarih, “dönen dönsün, ben dönmezem yolumdan” diyenleri haklı çıkartmış ve bu saldırılar kav- gaya daha fazla sarılmakla bertaraf edilmiştir.

Ekin Kültür Sanat Merkezi'ne ve Sevda Aydın'a yapılan bu insanlık onuruyla bağdaş- mayan saldırıları kınıyor, yanlarında olacağı- mızı bir kez daha belirtiyoruz.

Partizan, İşçi-Köylü, Yeni Demokrat Gençlik

(.....) Tarih yasadışı bir şekilde gözaltına alınan ve kaybedilenlerle, sokak ortasında in- faz edilenlerle, gözünün önünde çocuğuna, e- şine polis tarafından tecavüz ve işkence edi- len babalarla, gözaltında tecavüze uğrayanlar- la, hapishanelerde diri diri yakılıp katledilen kişilerle, katliamlarla doludur.

Ve bunların hiç biri aydınlatılmamış, fail- leri cezalandırılmamıştır. Çünkü tüm bunlar devlet eliyle yapılmaktadır. Çünkü “polisimi- zin elini soğutmayalım” diyen de, “elimizde taş gibi oğlanlar varken copa ne gerek var”

diyende bu ülkeyi yönetenlerin mantığıdır. Bu düşünce faşizmin- dir. Baskı kurarak, yasaklayarak, işkence yaparak, katlederek hak- lar ve özgürlükler mücadelesini engelleyeceklerini zannediyorlar.

Ama yanlış düşünüyorlar.

Yapılan baskılar mücadeleyi gerileteceğine aksine mücadeleye inancı ve öfkeyi artır- maktadır.

Biz Temel Haklar Federasyonu olarak ya- şanan bu olayı protesto ediyoruz. Ve failleri bir an önce bulunarak, cezalandırılmasını diyo- ruz.

Temel Haklar Federasyonu

Tecavüz her zaman işkencecilerin, ege- menlerin özellikle de sistemi ayakta tutacak, savunabilecek ahlaki ve moral değerlerin çöktüğü bir dönemde başvurdukları iğrenç bir yöntem olmuştur. Her sınıf kendi karakterine uygun ve kendine yakışan tarzda dövüştür. Onlar da kendilerine yakışan, çürümüş ve çö- ken kişiliklerine uygun olanı yapıyorlar.(...)

Alçakça tecavüz ile ne yapmak istedikleri- ni biliyoruz. Onlar her zaman komünist ve devrimci kadınlara, ezilen sınıfların ve dire- nen halkların kadınlarına karşı bir bastırma, kişilik ve kimliklerini yok etme, ezme yönte- mi olarak buna başvurudular. Kişiliğinde en küçük bir sarsılmaya, duygularının parçalan- masına izin vermeyeceğini biliyoruz. Sınıf ki- nimizin ve savaşımlarımızın meşalesini yüksel- terek ve büyüterek yanıtlayacağız bu alçakça saldırıyı da.

Yapı Sanatevi

(....) Bu olay, birkaç katliamcı, tecavüzcü- nün organize ettiği münferit bir olayı değil; tam tersine kapitalist barbarlık düzenin özünü yansıtmaktadır. (...)

İşçi Kültür Evleri olarak Sevda Aydın'a yönelik gerçekleşen saldırıyı aslında tüm dev- rimcilere ve işçi sınıfına dönük bir saldırı ola- rak görüyoruz. Sevda Aydın şahsında tüm iş- çisi ve emekçilere bir mesaj verilmek isten- mektedir. Fakat hiçbir gözdağı ve saldırı biz- leri yıldıramayacaktır. Tersine tüm bu alçakça devam eden saldırılar sadece öfkemizi bile- mekte ve yaptıklarının yanlarına kalmayacağı o tarihsel hesaplaşma günlerini hızla yaklaştı- rmaktadır.

İşçi sınıfının devrimci kültür sanat müca- delesinde bir mevzi olarak bulunduğumuz her alanda devrimcilere yönelik süren bu alçakça saldırılar karşısında bir kez daha haykırıyor- ruz. Tüm bu saldırılarınız beyhudedir. Sonu- nuz hızla yaklaşmaktadır ve yaptıklarınız ya- nınıza kalmayacaktır.

İşçi Kültür Evleri

Hiçbir Baskı Emekçi Halklarımızla Buluşmamızı Engellemez

*Oluşan kan gölü değil,
Devrim haritasıdır kanla çizilen!
Kurşun cana değende
Kan toprağa
Nice kardelenler*

Yön olacaktır bu haritalarda

Evet, oluşan kan gölü değil, hepimiz uzun bir zamandır yaşadığımız coğrafyanın her yanında, ılık ılık yalınlanan, kan sızdıran yaraları izliyoruz televizyonlarda, gazetelerde

Ama bu kan gölüne ağlamak mı yapılması gereken, yoksa biran önce kolları sıvayıp bütün bir işçi ve emekçi halklarımızı gün geçtikçe kızışmakta olan iç savaşın yakıcılığına hazırlamak mı? Şemdinli olayları bu soruyu bir kere daha tüm yakıcılığıyla dayattı.

Biz de bulunduğumuz her alanda faşizmin işçi, emekçi halklarımızı katletmeye yönelik her hamlesine karşı ileri atılmayı, emekçi halklarımızı bilinçlendirip kızışmakta olan savaşa hazırlanmalarını gerektiğini anlatmayı bir görev biliyoruz.

Antakya'da Mücadele Birliği okurları olarak, Temel Haklar ve Özgürlükler Dernekleri Federasyonu, Partizan ve BDSP'yle birlikte ortak bir kampanya örgütledik ve belirlediğimiz merkezi bölgelerde meşaleli yürüyüşler düzenledik.

İlk yürüyüş, 12 Aralık tarihinde Samandağ'da gerçekleşti. 12 Aralık günü akşam saatlerinde pankartımızı açarak Atatürk Parkı'ndan Oytun Meydanı'na doğru yürüyüşe geçtik. Sloganlarla süren yürüyüşümüzün ardından Oytun Meydanı'nda basın metnini okuduk. Temsilcimiz Yeşim Tunçsan'ın okuduğu açıklama esnasında provokatif tavırlar sergileyen polislin muhbirimizi tehdit etmeye çalışması üzerine kısa bir gerginlik olsa da eylemimiz herhangi bir çatışma durumu yaşanmadan sona erdi.

İkinci eylemimiz 15 Aralık tarihinde Armutlu Mahallesi'nde gerçekleşti. Saat 18.00'de Armutlu girişinde toplanarak meşalelerimizi yakmamızla başlayan eylem Gündüz Caddesi boyunca sloganlarımızla sürdü. Bir hafta kadar önce burada gerçekleşen bir başka eyleme provokatif bir şekilde sivil faşist çetelerin saldırısı gerçekleştiği için hazırlıklı olduğumuz bu eylem yoğun yağın yağmura karşın mahalleyi ablukaya alan polisleri çıldırtmasına büyük bir coşkuyla geçiyordu. Camlardan çıkan insanların ve mahallede bulunan halkın desteğiyle, alkışlarıyla, zafer işaretleriyle süren yürüyüşümüz belirlediğimiz bir noktada gerçekleştiğimiz basın açıklamasıyla devam etti. Basın açıklamasının ardından, İstanbul'da saldırıya uğrayan yoldaşımız Sevdamızdan bahsederek ajitasyona başlayan temsilcimizin konuşması mahalle halkı tarafından yoğun ilgiyle karşılandı. Eylemimiz Sevdamızla ilgili yapılan konuşmanın ardından sona erdi.

Programladığımız eylemlerin sonucusu olan meşaleli yürüyüşümüz de Harbiye'de gerçekleşti. Akşam 17.00'da bir araya gelerek Hidro Tesisleri'nden meşalelerle yürüyüşe geçtiğimiz esnada önümüzü kesen jandarmanın tehditler eşliğinde saldırısına

uğradık. Dağılmazsak zor kullanacaklarını söyleyen jandarma uzlaşmaz tutumumuz karşısında kudurmuşçasına üstümüze saldırarak bizi gözaltına aldı. Gerek gözaltı sırasında, gerekse götürüldüğümüz İl Jandarma Komutanlığı'nda yoğun saldırılara, tehditlere maruz kaldık. İl Jandarma Komutanlığı'nda tutulduğu esnada saldırılara, tehditlere maruz kalan temsilcimizse aynı zamanda jandarmanın sözlü ve fiziksel tacizine de maruz kalmıştır. Hastaneye bile kelepçelerle götürülen temsilcimiz hastane de muayeneyi kabul etmemiştir. Hastanedeki

ki doktorların tutumunun da jandarmayı aratmadığı ortada olmasına karşın ciddi yaraları olan arkadaşlarımızın hiçbirine rapor verilmemiştir.

Gözaltına alınan 12 kişi gece saat 24.00 civarında savcılığa bile çıkarılmadan serbest bırakılmıştır.

Faşist devlet bilmelidir ki, hiçbir baskı, saldırı, gözaltı, işkence işçi ve emekçi halklarımızla politikalarımızı buluşturmanın önüne geçemeyecektir.

YAŞASIN HALKLARIN MÜCADELE BİRLİĞİ

Mücadele Birliği/Antakya

Baskılarla Sonuç Alamayacaklar!

22 Aralık tarihinde Harbiye'de Şemdinli'yle ilgili gerçekleşen meşaleli yürüyüş esnasında gözaltına alınan arkadaşlarımız, vücutlarında ciddi hasarlar olmasına karşın hiçbir rapor alamadılar ve savcılığa dahi çıkarılmadan keyfi bir tutumla saatlerce gözaltında tutulup işkenceye maruz kaldılar.

23 Aralık günü bu saldırıları protesto etmek için bir araya gelen arkadaşlarımız, basın açıklaması yapmak için İHD'yle görüştüler; fakat "derneği açacak kimsemiz yok" gibi komik bir gerekçeyle talepleri reddedildi.

Bunun üzerine 23 Aralık günü saat 13.00'de Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği'nin binasında bir araya gelen arkadaşlarımız, kamuoyunu bilgilendirmek ve hiçbir baskının, gözaltının kendilerini durduramayacağını açıklamak için bir basın açıklaması düzenlediler.

Basın açıklamasının ardından savcılığa suç duyurusuna giden arkadaşlarımız burada da savcının keyfi tutumuyla karşılaştılar. Harbiye Jandarma Karakolu, İl Jandarma Komutanlığı ve görevli doktorlar hakkında suç duyurusunda bulundular.

Ardından, aralarında temsilcimiz Yeşim Tunçsan'ın da bulunduğu yaralı arkadaşlarımız rapor almak üzere sağlık ocağına gittiler.

Baskılar, Gözaltılar, İşkenceler Bizleri Yıldırılmaz!

Mücadele Birliği/Antakya

Reutlingen

18 12 2005

18 12 2005

19 ARALIK KATLIAMINI UNUTTURMAYACAĞIZ

İkitelli

İzmir

Ölüm Orucu SÜRÜYOR!

